LOYOLA COLLEGE OF SOCIAL SCIENCES
THIRUVANANTHAPURAM

CRITERION 5- STUDENT SUPPORT AND PROGRESSION
5.3 STUDENT PARTICIPATION AND ACTIVITIES

5.3.2 Institution facilitates students' representation and engagement in various administrative, co-curricular and extracurricular activities following duly established processes and norms (student council, students representation on various bodies)

College Union Magazine 2019-20

HAKUNA MATATA

...no worries

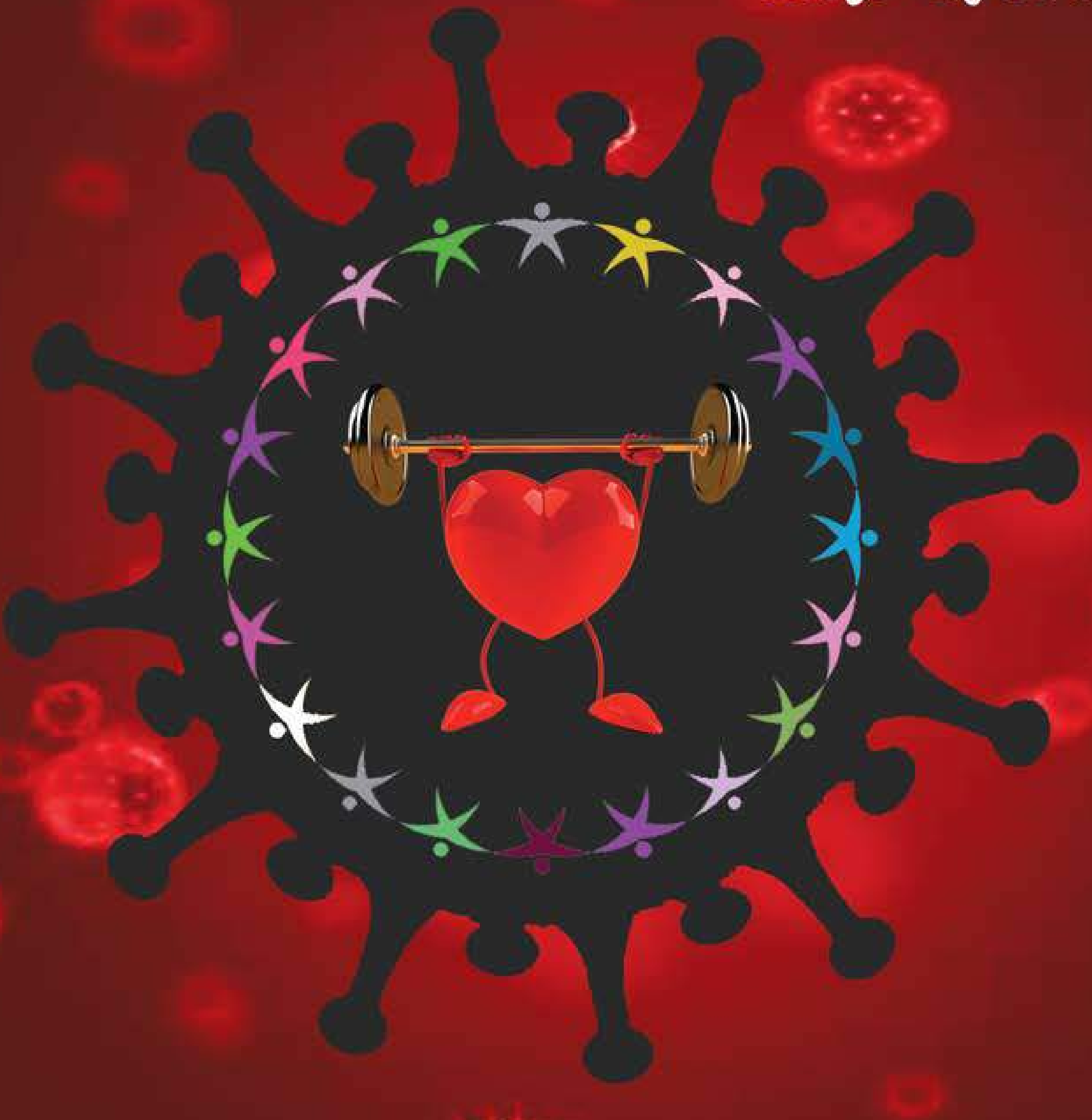

College Magazine 2020

LOYOLA COLLEGE OF SOCIAL SCIENCES

St. Ignatius of Loyola

LOYOLA COLLEGE
OF SOCIAL SCIENCES

VISION

Fostering excellence in thinking, commitment and engagement for holistic transformation .

MISSION

Engaged knowledge building for grooming positive, innovative and value oriented thought leaders capable of driving sustainable social transformation .

CORE VALUES

- Excellence /Magis
- Integrity
- Secularity
- Inclusiveness

MOTTO

Excellence in Life through Service

നഷ്ടങ്ങളുടെയും
വേർപാടിന്റെയും
അനിശ്ചിതത്വങ്ങളുടെയും
നടുവിൽ,
വല്ലാതെ തളർന്നു
പോകുന്നവർക്കായി...
തളർന്നു പോകുന്ന
ജീവിതങ്ങൾക്ക്
താങ്ങായി മാറുന്ന
നല്ല മനസ്സുകൾക്കായി...

Message

Fr Sunny Kunnapallil
Manager

I am immensely delighted to learn that the students and staff of Loyola College of Social Sciences have worked hard in the time of COVID-19 to showcase their innovative, creative, literary and artistic expressions in the form of a College Magazine.

The new situation of COVID-19 is compelling human beings to adopt new ways of existence in the world. It gives ample opportunity for human beings to fight against the basic human evils of individualism, consumerism and sectarianism. The vast majority of the population is affected as they lost their livelihood by losing their jobs, profession and careers. In this context all those who have the sense of social responsibility are urged to come out of their comfort zones and respond to this scenario proactively.
College Magazine is a broad canvas to paint life and live expressions of the students. Our students are eager to publish their annual College Magazine in spite of all the limitations and difficulties posed by the present situation. The memories of the past year coupled with narrations of their own experiences and literary works will make this magazine enriching and fascinating.

Best Wishes

Message

Dr Saji P Jacob
Principal

Greetings to everyone,

I am indeed very happy to see that Loyola Students Union is bringing out the College Magazine 2020, in spite of all the constraining disturbances caused by Covid-19 in all walks of our lives. This year, we could not even have a college day celebration, which is always a cherished occasion for any students union. The fact that the magazine committee took the extra pain to coordinate the activities to bring out this magazine in the middle of all such uncertainties, would indeed be a matter of pride and satisfaction. Loyola is really feeling very happy for you all and I take this opportunity to place on record my sincere appreciation to the entire committee led by Ms. Kesiyamol Mathew as the Student Editor and Dr Sunil Kumar as the Magazine Staff Advisor. I am sure that this Magazine would bear the stamp of this Union. Creations like this would always be remembered and even could help us to carry forward the memories of the ways and means by which your generation marched ahead in these days of pandemic. I wish that this Magazine turns out to be a symbol of our unity over the days of physical distancing.

Best Wishes

Message

Dr Sabu P Thomas
Vice Principal

Our world is going through an unprecedented peculiar situation now due to the COVID-19 pandemic. It affects everyone irrespective of geographic or linguistic differences. Naturally the higher education scenario also is affected and the education sector is adapting to the new situation by conducting online classes and webinars. The students unions also are adopting technology aided measures to coordinate the activities of students.

I am happy that the students union of Loyola College under the able leadership of Mr. Jithin Rodrigues is bringing students together through various technology aided means. The College Magzine Editor Ms.Kesiyamol did a marvelous job in this regard by becoming a facilitator for the creative expressions of students through this magazine.

Let me take this opportunity to congratulate this college union particulary, the magazine editor Kesiyamol and team for bringing out this issue of the college magazine. Special thanks to the staff advisors Dr. Sunil Kumar and Fr. Saji.

May God bless us all.

Best Wishes

Message

Dr Sunil Kumar P
Staff Editor

*Loyola family proudly presents the result of their solidarity, **"Hakuna-matata"**, the college annual 2019-20. I feel privileged to be part of this endeavour. This magazine is part of the history of Loyola and depicts Loyola of 2020 creatively and interestingly, without losing the essence of the 'Loyola family' spirit.*

Rabindranath Tagore once said: "The highest education is that which does not merely give us information but makes our life in harmony with all existence". This magazine is a platform through which Loyola showcases its multifarious engagements and campus life experiences, reflecting the way education has been taking place here. 'Education' at Loyola is not mere dissemination of information but the holistic development of students that results in a transformation through interactions with individuals, communities, and nature at large.

I would like to thank the magazine student editor, Ms. Kesiyamol Mathew for her concerted effort to bring out the magazine, our principal Dr. Saji P. Jacob for his encouragement and sincere approach and Fr. Saji J. S.J. for the moral and financial support extended to the accomplishment of this publication amid the barriers posed by the pandemic 'Covid-19'. I wholeheartedly thank all the magazine committee members for their suggestions and involvement at various levels for materializing this publication.

Though we were physically apart due to the lockdown, we experienced the strength of Loyola and were able to coordinate the work through an online platform. I would like to thank all those who supported us by providing 'ads' even during this time of the pandemic. I once again thank all those involved in the publication of this magazine for making it innovative, and hope that the pages that follow will be interesting and will give a good reading experience.

COLLEGE UNION 2019-20

Dr Angelo Mathew
Union Advisor

Jithin Rodrigues
Chairman

Ansu Jacob
Vice-Chairperson

Rahul A
General Secretary

Merin Sunny
Planning Forum Secretary

Arjun S
University Union Councillor

Kesiyamol Mathew
Magazine Editor

Meenu Mariyam Lal
Women's Cell Secretary

Ashwini Prasad
Lady Representative

Harikrishnan R S
Sports Secretary

Aswathy Ponnachan
SC/ST
Representative

Anandhu B L
Social Work
Representative

Prince Jacob
Second Year
Representative

Aadhil K U
First Year
Representative

Gokul P G
Arts Secretary

EDITORIAL BOARD

Dr Sunil Kumar P
Staff Editor

Kesiyamol Mathew
Student Editor

Fr Saji J SJ
Staff Advisor

Vineeth Benedict

Maria Teres Sebastian

Rahul A

Grace M Leghu

Aadhil K U

Shilpa Sentu

Prajitha C

Neha Joseph

Nithya George

Ansu Jacob

PhD Awardee

Dr. Prasad Ravi Kumar
Dept. of Sociology

NET Holders

Anna George K
Social Work

Ashly G S
Social Work

Athira Wilson
Social Work

Rameez M Sydeek
Social Work

Maria Teres Sebastian
Social Work

Aiswarya Subair
Sociology

Noureen A
Sociology

Aswathy G
Sociology

Anuraj N
Sociology

Nabin K S
Sociology

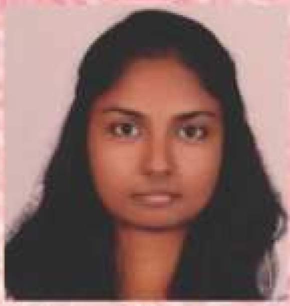

Jency Lawrence
Sociology

Anjima M S
Sociology

ACHIEVEMENTS

INDIVIDUAL SPORTS CHAMPIONS

Maria Teres Sebastian

Sahal Iqbal

KALAPRATHIBHA

Rameez M Sydeek

Tison Thomas

KALATHILAKAM

Maria Teres Sebastian

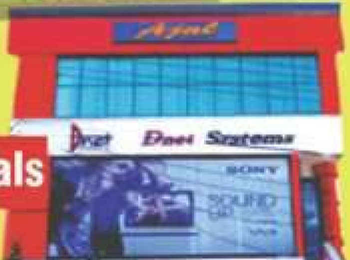

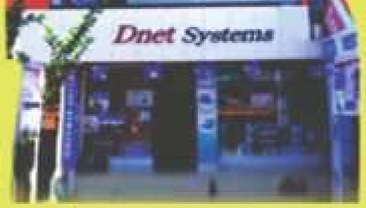

Sales & Service of Computer & Peripherals

Dnet®

SOFTWARE SYSTEMS

Near Al-Uthuman School | Kazhakuttom | Trivandrum

Tel: 0471-2417770 | 2417771 | 9895084661 | email : dnetsystems@gmail.com

ANNUAL REPORT (2019-2020)

The academic year that began with a recurring episode of flood and landslides, during July-August 2019 has come to an abrupt end in early March 2020, due to COVID 19 lockdown. During this year Loyola had a very personal and irreplaceable loss too. Prof. T S N Pillai, one of the veteran teachers of Loyola, and the face of Loyola in the Kerala's intellectual and social spheres for a long time, left us for his heavenly abode in these days of lockdown. I place on record our deep sense of sorrow and bow my head as a mark of respect towards him. Loyola had a special place in his heart and let us also keep his fond memories in everything we do for Loyola.

Highlights of the Year

As a norm, we start every academic year with a prayer service followed by a gathering. During this year, the service was led by our Manager, Fr Sunny Kunnappallil SJ and attended by everyone in the community.

Fr. M K George SJ, former Principal of our college and former Provincial of the Society of Jesus (Kerala Province), was appointed as the New Regional Assistant for South Asia to the Superior General of the Society of Jesus, in Rome.The Alumni Association organized a felicitation meeting on 14th June, 2020. The event also witnessed the reunion of many of our retired teachers and members of Alumni at the college.

As usual the Street Theatre Workshop was conducted for all the first year students. This year too, the workshop was led by Sr. Claire and Mr Siva. The workshop was indeed an opportunity for self-examination and reflection for all the participants. The students were deeply touched by the training sessions.

College Union Elections were conducted as per the directions of the University. The process was facilitated by the Returning Officer Dr. Angelo P. Mathew. The Union Inauguration also followed soon and the College Manager Fr. Sunny Kunnappallil SJ, inaugurated the event quite auspiciously. The College Day was celebrated in a very colourful and joyous manner. Chief Guest of the day was Sri. Jacob Punnoos IPS, former DGP of Kerala.

Onam was celebrated in the usual festive manner on 5th September, 2019. The cultural event Upperi 2019

and various competitions were organized. Last but not the least, the Onasadhya was the most delicious of all.

One of the prominent personalities who visited Loyola this year was Dr. Murali Thummarukudi from the United Nations. The students and faculty members of Loyola had a productive time, interacting with him.

During this academic year the college had several staff development programmes, organized in tune with the introduction of Outcome Based Education (OBE) system in Loyola. The first in this list is a one-day interactive session led by Dr. Sheffik and Dr. Manulal, both from the Kerala State Higher Education Council. The second one was organized in the month of November with Dr. Eon from South Korea, who is presently a faculty with the Christ (Deemed to be) University, Bangalore. Half day interaction with Mr. Sajeev Mohan from CET on the procedure for Academic Audit and the implementation of OBE was both very informative and practical oriented. The final one was in February. This time the guest speaker was from the Zakir Hussain Centre for Education, Jawaharlal Nehru University, New Delhi.

This year the college in collaboration with the Alumni Association organized the first ever Fr. Jose Murickan Memorial Lecture as a sign of respect to Fr. Murickan, who had served the college in very many capacities before finally retiring as the Principal of the college. Mrs. Geetha Paul, was the guest speaker.

Golden Jubilee Memorial Lecture 2020 was delivered by the veteran parliamentarian and the General Secretary of Communist Party of India (Marxist) Mr. Sitaram Yechury. He addressed the gathering, which comprised a large number of media representatives and the public on the theme “The Challenges of Indian Democracy.” His address provided a platform for an active interaction with the media. It was covered extensively in both the regional and national dailies and visual media on the following day.

Department of Sociology

During this academic year, the department introduced a number of invited speakers. The list includes experts from various fields, and the prominent ones are Dr. Janaki Abraham, Professor at Delhi School of Economics, Dr. Murali Thummarukudi from the United Nations, Prof. Johan Garde, from Ersta Skondal Bracke University College, Sweden, Dr. R. Sooryamoorthy, University of KwaZulu-Natal of South Africa , Dr. Suresh Babu, Zakir Hussain Centre for Educational Studies, JNU and Dr. Sumesh S S Tezpur Central University

Student Achievements

Jima Rose of II MA Sociology won the Prof Jose Murickan award for the best paper presented in the AKASC. Jithu Johncy and Aiswarya Subair won the first prize in the intercollegiate quiz competition organized by KSS in the 46th annual conference. Ms. Arunima and Ms Reshma bagged University First rank and Third rank respectively. Ms. Femi Ann Mathew (MA Sociology) and Ms. Ligin (Research Scholar) of the department Cleared UGC JRF. Ms. Arunima and Ms. Niranjana from the current batches and Ms. Anju of the 2017 batch cleared UGC NET. Ms. Arunima S won Prof. Murali Nair Scholarship for the year 2019.There have been two Ph D thesis submissions –Ms Krishna S. and Mr Prasad R under the guidance of Dr Saji P Jacob.

Department of Social Work

Loyola Social Work started off the year on a regular note with three batches ongoing in June. The Batch of 2019 graduated in August. For strategic reasons the focus was on the new arrivals and the same seems to have paid off in terms of the turnout during the field presentations we witnessed on 12th and 15th June 2020. We had as usual regular administrative engagements in MSW Boards and BSW Evaluation. The year was also rich for the various social work conferences and workshops. All went at the usual tempo until COVID-19 struck. Field practice world over was stopped on 'safety' and 'ethical' grounds. Loyola Social Work responded to distress calls from various Psychosocial Rehabilitation Centres to support and compensate for staff shortage. The social work trainees engaged creatively in various communities supporting community kitchens with logistics and even fundraising, undertaking nature treks, online art courses, and even library projects. The student trainees were also winners at four national level social work conferences and meets—Samanwaya at BCM Kottayam; Agneya at Parumala College; Zohar at Don Bosco, Wyanad; and Berch Umanitario at S.B. College, Changanacherry.

PhD

There have been two PhD thesis submissions by Sojin P.V., Sangeetha A Nair. Sr. Sunitha R. and Arya Gopinath joined as research scholars in the department during this year.

Department of Human Resource Management

The academic year 2019-20 was eventful for the department of personnel management. The department works in close collaboration with professional bodies like Yi Yuva and NIPM through their student Chapters in the college. Our students have got a good placement record in the current academic year in reputed organisations.

HR Interactions

There were many interactions with the practitioners and academicians in the field of HR in the past academic year. The major HR practitioners who interacted with the students included Mr.Abhinand, Manager HR, KPMG, Mr.Arun Jose, Sr.Talent Acquisition Specialist, Pathway, Canada and Fr. Cleetus (Director, Jubilee Hospital).

Students Achievements

The last academic year has been a time of achievement for the students of the department. The MAHRM students could actively participate in

many events outside the college. They bagged prizes for various events like Business Plan, Marketing Game, HR Game and quiz competitions in management fests organised by reputed Business Schools in Kerala. Some of the major student achievements during the last year are given below. Merin Jacob, IV semester MA HRM, is offered with the Officer Trainee position at Vedanta Group with a CTC of 7.95 Lakhs per annum through a campus placement drive. Four of our IV Semester students namely Nikita Eugine, Nanma Manoj, Aditya, and Ashna Raju got placement in EY.

Ph D

Ms. Susha B. has been awarded Ph D. in Management Studies under the guidance of Dr.Anitha S from the University of Kerala. Ms. Elizabeth Jacob, Ms. Devi Mohan, Mr. Aby Tellas, Mr. Ansar, Ms. Nitya R. and Mr. Ranjith Thomas have successfully completed their doctoral research work and submitted the theses to the University of Kerala. Rasmy Kiran has presented a paper titled, "Role of Emotional Intelligence in Fostering Youth for Sustainable Employment," in a National Seminar on Political Marketing -Prospects and Trends held at Baselios College, Kottayam.

LAMPS-The Students Association of HRM

LAMPS, Loyola Association of Management Professionals and Students, is a platform for professional grooming of HRM students. They organized many programmes during the year.

La Tarang 2020

• The highlight of the year was an inter-collegiate management meet, organized consecutively for the second time. The inter-collegiate fest named La-Tarang was held on 28th Februay 2020 and it had competitions on nine events. There was good participation from of Business Schools as well as Arts and Science colleges in Kerala. The overall championship was bagged by University College, Trivandrum. A talent hunt organized as part of the fest was a unique event of the La Tarang 2020.

Publications: Book: Dr. Prakash Pillai R, co-authored a book entitled Green Banking Practices and its Impact published by Buuks. He has co-authored another book entitled Institute-Industry Interaction and Its Influence on Skill Development published by Walnut Publications.

Research Papers: Dr. Prakash published three research papers. Dr. Anitha had four research papers to her credit during the academic year. Aby Tellas and Ms. Anupama published one paper each. Paper Presentation: Dr. Anitha S and Ms. Anupama presented one paper each during this period.

Training Programmes Offered: Dr. Angelo Mathew handled two training sessions for practising managers while Aby Tellas offered two sessions for managerial cadre employees.

National Seminar: A seminar titled Changing Labour Laws: Impact on Women Workforce, with the support of the National Commission for Women, New Delhi was conducted on 14th January 2020. The programme benefited the participants representing the academia, industry, and advocacy groups.

Department of Counselling Psychology Report

The Department of Counselling Psychology with a motto of engaged learning in caring and healing is evolving as a training ground for proficient counselling psychologists. The course helps students to prepare and train themselves to fulfil the needs of mental health care seekers at individual, family, group, organization and community levels. The department takes initiatives in conditioning professional values to students undergoing the course of MSc Counselling Psychology in Loyola such as integrity, empathy, respect, leadership and professionalism etc. Students are given enormous

opportunities to augment their development towards a career in psychology and to shape the prospect of the discipline.

The students' association of the department, Loyola Association of Counselling Psychology Students (LACS) is a platform for students to build up leadership skills, to develop broad network by collaborating with various knowledge domains (education, medical, health, community etc.).The association came into being on 19/8/2019 with the vision of providing opportunities for students to interact with the community by confidently contributing their best to achieve positive changes. It aspires to achieve the highest quality postgraduate training experience for the next generation of expert practitioners and visionary leaders in psychology.

As a part of mental health week celebrations during the month of October , (LAC S) took initiatives in conducting Flash mob, Mental health week awareness class by Dr Satheesh Nair, College expo and theme presentation, walkathon, and competitions. An awareness programme was conducted at Loyola School on 17th October. On October 30th an interaction with Dr George Mathew was conducted as part of department level faculty development programme. Dr Mathew highlighted the significance of changing the current practices in education and research. The meeting with Padmasree Lekshmikutty Amma on 15/11/2019 at Kallar was productive enough to understand the relationship between nature and mental health care. It was a motivation for students to be with nature and to understand the traditional practices in curing psychopathological ailments.

The current academic year saw new practices in the department. The initiation of a journal club helps the students to get familiarized with new research developments in the field as well as gives competence in preparing research reports.

NSS-2019-2020

The NSS Unit of our college is celebrating its 50th year along with the 50th year of establishment of NSS at the national level. Loyola College was the first college in Kerala to be appointed as the Technical Training and Orientation Centre by the Government of India in 1971. During this academic year, the

regular activities started with World Environmental Day celebrations. Dr. Christopher, Associate Prof., School of Environment Sciences, MG university was the guest speaker. The unit celebrated the International day of Yoga along with volunteers and teachers of the college. This year also the volunteers were involved in the mission of Kerala flood relief activities. Volunteers procured relief materials for the flood affected in kind worth Rs.55,000. The relief materials procured were sent to Wayanad flood affected areas through KSRTC. A few of our volunteers also visited the place and rendered service in the flood affected areas of Wayanad. On 24th September the 50th year of the inception of NSS was celebrated. The day was made memorable by honouring two of our volunteers, Ms. Jima Rose (MA Sociology) and Ms. Anna George (MSW) who have made a notable contribution to the society. To commemorate the 50th year, our volunteers also started a campaign named 'Plastic Free Loyola Road" and as part of this the volunteers visited various shops and houses in our neighbourhood to give awareness and distributed pamphlets on the Do's and Don'ts of Green Protocol. On October 2nd, Gandhi Jayanthi Day, the NSS unit organized a Shramadhan at Janamaithri Police Station, Sreekaryam. Vigilance awareness week was celebrated in the college. On 7th January 2020 Student Palliative unit was inaugurated in the college. Starting of palliative clubs in all the NSS Units under University of Kerala is one of the flagship programmes of University of Kerala started in collaboration with Pallium India and the Dept of Student Services, University of Kerala. The NSS unit contributed an amount of Rs. One lakh towards the kidney transplant surgery of one of our research

scholars at Loyola Research Centre. This year the NSS special camp was organised at Vizhinjam from 2nd February to 8th February 2020.

LOYOLA EXTENSION SERVICES, SREEKARIYAM, TRIVANDRUM

LES is a multi-dimensional extension and outreach Centre equipped to train and guide college students, teachers, professionals, NGO and GO personnel and community leaders. LES functions as a social lab or field laboratory where the classroom concepts and theories of Social Sciences are field-tested, adapted and applied. LES has designed and conducted a unique programme called Manthra for teachers, counsellors and child rights activists. Inspire Camp and MAD training were distinctive and boarderless programmes where LES collaborated in life changing trainings for the children of orphanages and children's homes in Trivandrum. Childline has been spearheading many initiatives of LES this year.

Loyola Family Counselling Centre (LFCC) registered 973 new cases and conducted 70 awareness sessions for various groups. Mrs.Pushpa Bai attended a Neuro Linguistic Programming (NLP) conducted by Fr. Toby Joseph, S. J.

Childline organized 24 Open Houses to identify the issues of children at the local level. 396 Railway station visits and 396 Bus stations visits were also carried out by Childline. It intervened in 2290 cases of which 174 were child sexual abuse cases and 271 physical abuse cases. In order to reach the public, mass awareness programmes were conducted during Attukal Ponkala and Childline se Dosti programme. A major programme called run for safe childhood was initiated to reach a large public. 144 trainings were organized in the year 2019-20 for 23 different stake holders.

Childline led the various activities of Swatch Bharath Abhyian. Loyola Extension Services played a major role in organizing 12 unique awareness programmes on health, hygiene and environment protection in tribal settlement, urban areas and reached 1600 people directly. These are some of the innovative initiatives of Childline nodal agency.

- Run for safe childhood programme
- Notebook distribution and scholarship distribution for tribal children in collaboration with Sanchary
- Covid 19 relief awareness, kit distribution and training on hand washing
- Talk on Big FM and All India Radio during Childline se Dosti Week
- Online Awareness through a web series -Adhyapakare Ithile
- Adopting two Panchayats namely Aruvikkara and Anjengo and working towards Balasauhrida panchayats.

Big salute to the great guru.....

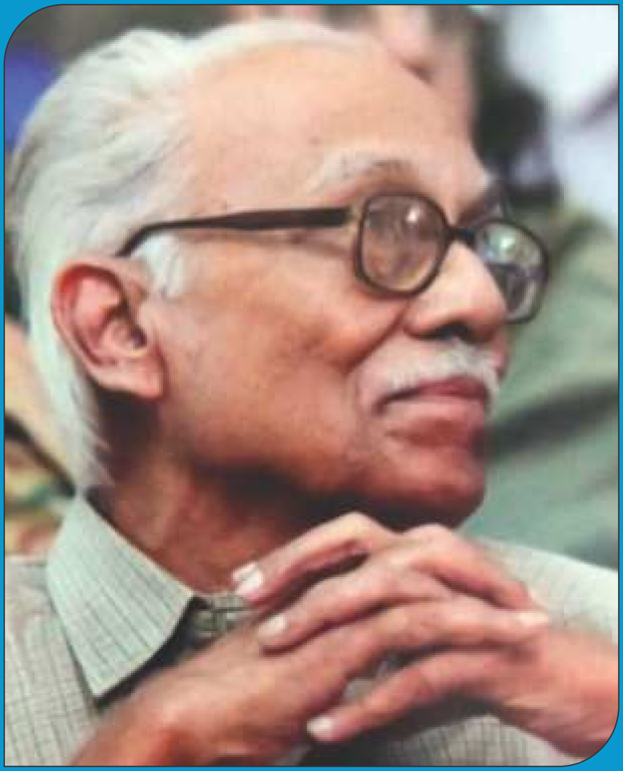

When I was asked to prepare a memoire of Prof. TSN Pillai sir, I was a bit perplexed not knowing how to limit the thoughts to a few pages. A huge lot of imageries came to my mind. To my surprise, all of them were good memories we cherished together. I believe that it is essential goodness that makes Pillai sir a unique mentor and a great guru by all means.

As a teacher, he inspired all his students. I never got a chance to attend his sessions, but I am told by many that his classes were exemplary because of his conceptual clarity and convincing communication. I was moved to listen to the testimonials of his disciples during the alumni day interactions. He influenced the lives of many of his students in a very significant manner. I am sure that he has a place in the hearts of all his students.

As a researcher, he was very focused and precise. Every word he used to explain things was hand-picked. My interactions with him are more related to research discussions. It was during the time of my Ph.D. work that I approached him for some guidance. He was so generous to give a critical review of the thesis I prepared. He always made it a point to present the drawback of the work in a very pleasant manner. We never felt irritated or intimidated to listen to his comments about the limitations of the work. Whenever he gave criticism he always made sure to offer possible solutions, making us comfortable and confident to work. Later I made it a point to discuss with him every research project I did for many agencies. More than his inputs the level of confidence he instilled, mattered the most to any budding researchers.

As a mentor, he was always humble. He respected the person on the other side of the table irrespective of age, qualification, or position. A senior veteran like him had all the freedom to be dominating and bossing, but he never chose such a style in his life.

As a retired professor, he was loyal to the institution. Even after retirement from his official position at Loyola, he had great dreams about the institution. Whenever I met him he used to remind me about the vision of Loyola and Social Work. He was a great admirer of Loyola as he wanted to see his alma mater

attaining greater heights. He had a vision and concrete plans for the same. He had the dream of indigenising social work profession in India. He wanted to publish some books on social work and research based on his experiences. But he regretted not being able to get his dreams materialised as he had been fully engaged as a consultant to many institutions even during his last days.

As an alumnus, he was grateful to Loyola. He always made it a point to attend all major functions of the alumni association and the college. He was one of the regular faces we can see in all alumni day celebrations.

As a family man, he was most caring. Whenever I visited his house, I experienced his care and concern for his life partner as she was in a stage of struggling with health issues. Amidst his busy engagements, he ensured that his spouse was well-taken care of.

Dear Pillai sir, We miss you in all these roles. As a teacher, mentor, researcher, alumnus, and a good human being ….I miss the evening discussions we used to have at your home in Archana Nagar. Miss the cheering face in the sit out of "SreeRenjini." The words he shared with me during our last interaction still reverberate in my mind. While I was dropping him back at his home after the alumni day celebrations in January 2020, he said: "We will meet next year." I am still struggling to realise that he will not be there during the next alumni day celebrations. BIG SALUTE dear Sir… the GREAT GURU….

Prakash Pillai R
HOD
Personnel Mangement Department

HAKUNA MATATA
...no worries

ANNUAL COLLEGE MAGAZINE
Loyola College of Social Sciences
October 2020

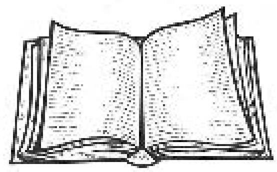

Staff Editor: Dr Sunil Kumar P
Student Editor: Kesiyamol Mathew

Cover : Maria Teres Sebastian
Typesetting & Layout
: Maria Teres Sebastian, Vineeth Benedict, Yuvadeepthi Press

Printing : Yuvadeepthi Press

UNION REPORT 2019 - 2020

The College Union for the academic year 2019-2020 was elected on 3rd Dec 2020. The elected representatives were:

DESIGNATION	NAME	DEPARTMENT
Chairperson	Jithin Rodrigues	IInd MSW
Vice- Chairperson	Ansu Jacob	Ist MA HRM
General Secretary	Rahul A	IInd MA HRM
University Union Councillor	Arjun	IInd MA Sociology
Planning Forum Secretary	Merin Sunny	IInd MA HRM
Magazine Editor	Kesiyamol Mathew	Ist MSW
Arts Club Secretary	Gokul P G	IInd MA Sociology
Sports Club Secretary	Harikrishnan R S	IInd MA HRM
Women's Cell Secretary	Meenu Mariyam Lal	IInd MSW
Lady Representative	Aswini Prasad	IInd MSW
SC/ST Representative	Aswathi Ponnachan	IInd MSW
Social Work Representative	Anandhu B L	Ist MSW
IInd Year Representative	Prince Jacob	IInd MSW
Ist YearRepresentative	Aadhil K U	Ist MA Sociology

The stage is empty; the actor leaves the stage. It's time to collect the stones and beads of the journey.

"The only impossible journey is the one you never begin." These are the great words of Tony Robins.

Our journey started behind time. We can't change the beginning, but we can decide the journey and the destination. The members of the college union were elected unanimously for the 2019 -20 academic year.

The Union inauguration was held on 21st November 2019 at 2:30pm in the Sutter Hall. The inauguration was done by Fr. Sunny Kunnappallil S J, Rector and Manager of Loyola Institutions. The formal function was followed by a variety of cultural events.

The union has been functioning under the guidance of principal Dr. Saji P. Jacob and staff advisor Dr. Angelo Mathew.

We received the support and guidance of all the faculty members and non-teaching staff of the College, and the students for all our endeavours.

Thousands of students across India have taken to the streets against a controversial law that offers citizenship to non-Muslims from three neighbouring

Thousands of students across India have taken to the streets against a controversial law that offers citizenship to non-Muslims from three neighbouring countries. I believe it's our duty to be part of the national scenario. On Dec 16, the Union initiated protest against citizenship amendment act, national register of citizens, and police action on the students of Jamia Millia University.

In a dividing national scenario it was very relevant to proclaim the unity of our country to the world. We believe that education without the mind-set of proper thinking for a nation will not be a quality education. We celebrated our republic day on 22nd January 2020 in collaboration with LACE and NSS.

The Union orgaized the poster corner, a platform for the students to translate their own ideas to the canvas and it's a creative way of expression of their views through a poster. Inauguration of this poster corner was done by Dr. Shaji Varkey, the dean of social sciences, department of political science university of Kerala. We also conducted a panel discussion on citizenship and constitution. DR. Shaji Varkey and Dr Sindhu Thulaseedharan were the panellists.

For ensuring students awareness on LACE, the competitive exam corner of our college conducted a Quiz competition about Indian constitution, national identity and symbols

The Annual athletic meet was our own privilege as a Loyolite. This premier institute is giving importance not only to the people and their academic abilities but it encourages the students to show their competency in arts and sports also. Inauguration of sports and games competitions was done by Dr Angelo Mathew, faculty advisor of the Union and also the leaders of four groups. These four groups are formed to enhance the inter departmental collaboration, leadership, and team spirit among students. On February 15th the Annual athletic meet was conducted.

Art is the imprint of soul and the artists are transforming that soul to the world. Theatre, dance, song, casting, choreography are part of this transformation. And our "Sarga keli" the art festival was also a dynamic transformation of soul to the world. All the students of our college participated in this event and their "team work made it a dream work."

"Each time a woman stands up for herself she stands up for all the women." As part of International Women's Day, there was an interactive session organized in collaboration with KSWDC, Women Cell, and the College Union 2019-2020, on the 6th of March 2020 at 9:30 am in the Sutter Hall. The chief guest of the event, Adv. Jyothi Vijay Kumar, member Kerala State Civil Service Academy, delivered the keynote address on the theme 'Gender Issues & Women Empowerment in India.'

The college Union 2019-2020 upheld the college ideals and exhibited the team work.

എഡിറ്റോറിയൽ

'ഘടികാരത്തിന്റെ സൂചി ഒരിക്കലും പിന്നോട്ടു കറങ്ങാറില്ല...
അതിന് മുന്നോട്ടു പോയേ മതിയാകൂ...'

മനുഷ്യന്റെ കണ്ണുകൾകൊണ്ട് കാണാൻ പറ്റാത്ത ചെറിയൊരു വൈറസ് ജീവിതത്തെ മുഴുവൻ അങ്ങ് ലോക്കിട്ടു പൂട്ടി. അതിന്റെ ഒപ്പം ചില അനിശ്ചിതത്വങ്ങൾ, നികത്താൻ പറ്റാത്ത വിധമുള്ള ചില നഷ്ടങ്ങൾ, ചില നൊമ്പരപ്പെടുത്തുന്ന വേർപാടുകൾ. അങ്ങനെ വിദൂരതയിലേക്കു നോക്കി എല്ലാം അസ്തമിച്ചു എന്ന് കരുതുന്നിടത്തുനിന്ന് ഒരു ഉയർത്തെഴുന്നേൽപാണ് ഇപ്പോൾ ലോകം എങ്ങും. അല്ല, ചരിത്രം എന്നും അങ്ങനാണല്ലോ. അതിജീവനത്തിന്റെ ചരിത്രം!

'ഹക്കൂനാമറ്റാറ്റ'യും ഒരു ചരിത്ര രേഖയാവുകയാണ്.
കാരണം ഒരോ രചനയിലും വരയിലും ചിത്രത്തിലും നെടുവീർപ്പുകളുണ്ട്, വേദനകളുണ്ട്, ഒറ്റപ്പെടലിന്റെ കണ്ണീർ നനവ് ഉണ്ട്.
എന്നാൽ എല്ലാറ്റിനുമപ്പുറം ഇവയിൽ നിന്നെല്ലാം.
തിരിച്ചറിവാകുന്ന ജീവനത്തിലേക്കും പിന്നീട്
അതിജീവനത്തിലേക്കുമുള്ള ഒരു
പോരാട്ടത്തിന്റെ കഥയുണ്ട്.

പുഷ്പിക്കുന്നതിനു മുൻപേ
അടർന്നു വീണു പോകാതിരിക്കാൻ,
അതി ജീവനത്തിന്റെ കൈയ്യൊപ്പ്
സ്വന്തം ജീവിതത്താളുകളിൽ
കുറിച്ചിടാൻ, മുന്നോട്ടുള്ള യാത്ര
പതറാതെ തുടരാൻ, നമുക്കും
പരസ്പരം പറയാം 'ഹക്കൂനാമറ്റാറ്റ'

– കെസിയ

HAKUNA MATATA

...no worries

Hakuna-matata is a Swahili language phrase from East Africa, meaning "no trouble" or "no worries." In these troubling times, when the whole world is struggling physically, mentally/emotionally, finanacially/economically, educationally and in a million other ways that cannot be termed or categorised, this is something we can and should tell one another once in every little while; ***"hakuna-matata - don't worry, we are in this together, and we'll swim through this together."***

But these pages are not from or for corona times alone; the ink on the coming sheets contains the struggles and victories over them from times far and wide. And this is also for a time when corona becomes a mere memory.

Forever let this phrase resonate within our hearts and let us keep repeating to one another, "Hakuna-matata".

Unfolding within...

ജീവനം

ആകാശത്തിൽ ഒരു വിടവ് 25

A Slow Kiss 26

ചാരു 27

Inferno 27

Comrade 27

Dil Bechera 28

The mortail coil 29

കറുത്തവൾ 30

Indian nationalism 31

The Song You Grew Hearing Has Stopped 32

മിഴിയാഴങ്ങൾ തേടുമ്പോൾ 33

പുത്രീധർമം 34

വെളിച്ചം 34

Smile 35

അവൾ 35

പ്രവാസി 36

കളിപ്പാവകൾ 36

Masked Memories 38

Social Dimensions of COVID19 39

Absent Smiles 43

രക്തക്കറ 44

ദൂരം 44

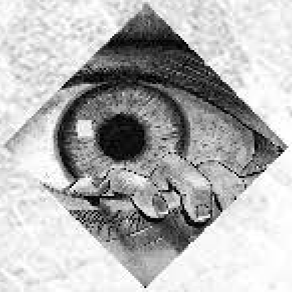

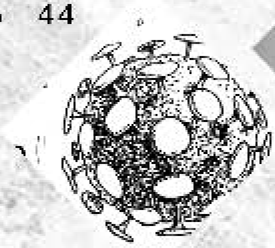

അതിജീവനം

Hey, Look! 55

കറുത്ത് 56

ഓർമ്മ 56

മുഖം മാറുന്ന ധനുഷ്കോടി 57

ചങ്ങലക്കണ്ണികൾ ചേരുമ്പോൾ 59

തിരിച്ചറിവ് 60

പ്രതീക്ഷ 60

Nightfall 60

Am I my sex or gender? 61

പേറ് 63

പച്ച 64

തനിയെ 64

Lessons from Yonder 65

കർക്കിടകപ്പാച്ചിൽ 66

Probation 67

ഹോസ്റ്റൽ ഓർമ്മകൾ 68

ഓർമ്മകൾക്കെന്ത് സുഗന്ധം 69

Your pain is the breaking of the shell that encloses your understanding.
It is the bitter potion by which the physician within you heals your sick self.
-Khalil Gibran, The Prophet

വേദനകളുടെ അച്ചിൽ ഉടച്ചുവാർക്കപ്പെടുക എന്നത് എല്ലാ ജീവിതങ്ങളുടെയും
നിയോഗമാണെന്ന് തോന്നുന്നു. പക്ഷെ, നഷ്ടങ്ങളുടെയും നോവിന്റെയും താഴ്‌വരയിൽ
ഒരിക്കലെങ്കിലും എത്തിപ്പെട്ടവരാരും വെറുംകയ്യോടെ തിരികെപ്പോയിട്ടുണ്ടാവില്ല.
സ്വയം തിരിച്ചറിവിന്റെ,
അന്യനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞതിന്റെ വെളിച്ചവുമായാണ്
ഓരോ വേദനയും കടന്നുപോകുന്നത്.
മുറിവിൽ നിന്ന് അറിവിലേക്കുള്ള ഈ പ്രയാണമാണ്
'ജീവനം'

നഷ്ടം

ആകാശത്തിലൊരു വിടവ്

ദിവ്യ പി.
First Year MSW

ഏറെ പ്രിയപ്പെട്ട അച്ഛന് അല്ലെങ്കിൽ പ്രിയപ്പെട്ട സഖാവിന്. കുറേ അധികം തവണ വെട്ടിത്തിരുത്തി എഴുതേണ്ടിവന്ന ഒരു കത്താണ്. ഒരു പക്ഷേ, ഒരു മേൽവിലാസമോ സ്വീകർത്താവോ ഇല്ലാതെ അയക്കുക പോലും ചെയ്യാതെ പൊടിപിടിച്ച ഈ മുഷിഞ്ഞ കടലാസില് തന്നെ ഇത് അവശേഷിച്ചേക്കാം. എനിക്ക് നിങ്ങളോട് ചിലപ്പോഴൊക്കെ ദേഷ്യം തോന്നാറുണ്ട്. എന്തു വലിയ ഇല്ലായ്മയിലേക്കാണ് അച്ഛൻ എന്നെ എറിഞ്ഞു കൊടുത്തത്. കണ്ണൊന്നിറുക്കിയടച്ചു ചെവിയോർത്താൽ നമ്മൾ തമ്മിലുള്ള അവസാന സംഭാഷണവും അച്ഛനോട് വഴക്കിട്ട് വീടുവിട്ടിറങ്ങിയ എന്നെയും എനിക്ക് കാണാം. അരണ്ട നിലാവ് നോക്കി ഉമ്മറത്തിരുന്നു നേരം വെളുപ്പിക്കാറുള്ള ഞാനും അധികദൂരമില്ലാതെ ഇന്ന് ജീവിക്കുന്നു.

കഴിഞ്ഞ ഇരുപത് വർഷത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ ഓർക്കും. എത്ര നിറങ്ങളാണ്, എത്ര ഗന്ധങ്ങളാണ് പെട്ടെന്ന് എനിക്ക് നഷ്ടമായത്. ചിതലെടുത്ത പഴയ പുസ്തകത്തിന്റെ ഗന്ധം, അച്ഛൻ സ്ഥിരമായി തലയിൽ തേക്കാറുള്ള ആസനമഞ്ചിഷ്ടാദി എണ്ണയുടെ മണം, പല മഷികളിൽ എഴുതിയ ഡയറികളുടെ മണം അങ്ങനെ എന്തെല്ലാം. തെക്കേപ്പുറത്തെ പ്ലാവിലെ ഇലകളൊക്കെ കൊഴിഞ്ഞുതുടങ്ങി. ആ തണലിലിരുന്ന് കഥാപുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചതോർമ്മയുണ്ട്. അംബേദ്ക്കറിനെപ്പറ്റി വാചാലനാകുന്ന അച്ഛനേയും എനിക്ക് മനസ്സിൽ കാണാം. അച്ഛൻ പറഞ്ഞതുപോലെ തന്നെ അവിടെ മരത്തിൽ കൂടുകെട്ടിയ കിളികളൊക്കെ അവിടെത്തന്നെയുണ്ട്. അച്ഛന്റെ പെട്ടെന്നുള്ള പോക്കിൽ അവരുടെയൊന്നും വാസസ്ഥലത്തിന് നാശം ഉണ്ടാക്കിയില്ല. കാറ്റിലെവിടെയോ കല്ല്യാണസൗഗന്ധികം മണക്കുന്നത് പോലെ ഒരുമിച്ച് കഥകളി കാണാൻ പോയത് കഴിഞ്ഞ വർഷമായിരുന്നു, അതും കല്ല്യാണസൗഗന്ധികം ആയിരുന്നു. അച്ഛന്റെ പുസ്തകങ്ങളൊക്കെ ഇവിടെ സുരക്ഷിതമാണ്, ലൈബ്രറികൾക്കൊന്നും വീതിച്ചു കൊടുത്തിട്ടില്ല. എനിക്ക് സമ്പാദ്യമെന്ന് പറയാൻ വേറെ ഒന്നും ഇല്ലാഞ്ഞിട്ടാണ്. ഇടയ്ക്ക് ഒരു ദുഃസ്വപ്നം പോലെ ഒരു നിഴൽ മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞുവരാറുണ്ട്. മെലിഞ്ഞ് നേർത്ത ഒരു രൂപം. പക്ഷെ, അത് അച്ഛനല്ല. നമ്മൾ അവസാനം കണ്ടത് ഓർമ്മയുണ്ട്. പക്ഷെ, ഞാൻ കണ്ടു. ഒറ്റ പ്രാവശ്യമേ നോക്കാൻ സാധിച്ചുള്ളു. എനിക്ക് കണ്ണിൽ ഇരുട്ട് കയറുംപോലെ തോന്നി. ആ ഇരുട്ട് എന്നെ ഇന്നും ഭയപ്പെടുത്താറുണ്ട്.

ഞാൻ ഇടയ്ക്കൊക്കെ അച്ഛന്റെ ഡയറി എടുത്ത് മറിച്ചു നോക്കാറുണ്ട്. വാക്കുകളൊക്കെയും അവ്യക്തമാണ്. ജീവിതം പോലെ തന്നെ ചിലപ്പോഴൊക്കെ ഞാൻ നിങ്ങളെ ചിരിച്ചുകൊണ്ടോർക്കും. ചുവരിൽ കുത്തിവരച്ചതിന് തല്ലാത്തതിനും ചെരുപ്പില്ലാതെ ചെളിയിൽ ഇറങ്ങാത്തതിന് ശാസിക്കാത്തതിനും. അച്ഛന്റെ മനസ്സിൽ എന്നും ഞാൻ ആ രണ്ടുവയസ്സുകാരിയാണ്. ശരിയാണ്, ഓർമ്മകൾക്കിപ്പോഴും രണ്ടു വയസ്സുതന്നെ പ്രായം. പിടഞ്ഞു മാറാൻ എത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടും ശക്തമായി പിടിച്ചു കെട്ടുന്ന ചിലത്.

എനിക്കോർമ്മയുണ്ട്, മത രാഷ്ട്രീയത്തെപ്പറ്റിയും മതേതര രാഷ്ട്രീയത്തെപ്പറ്റിയും എന്നോട് ആദ്യം പറഞ്ഞത്

അച്ഛനാണ്. പിന്നീട് ഏതോ അനുസ്മരണ ചടങ്ങിന് മറുപടി പ്രസംഗം പറയാൻ കയറിയ ഒരു പതിനെട്ടുവയസ്സുകാരിയും ദൂരെ നിന്ന് അവളെ നോക്കുന്ന അച്ഛനേയും ഒരു ചിത്രത്തിലെന്നപോലെ മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞുവരുന്നു. എത്ര ശക്തമാണ് ഓർമ്മയുടെ ഞരമ്പുകൾ. ഒരു കരിയിലക്കാറ്റുപോലെ അച്ഛൻ എത്ര പെട്ടെന്നാണ് കടന്നുപോയത്. ചിലരങ്ങനെയാണ്, ഒന്നും ബാക്കിവയ്ക്കാതെ, ഒന്നുതിരിഞ്ഞുനോക്കുകകൂടി ചെയ്യാതെ ഇറങ്ങിപ്പോകും. കരഞ്ഞുകൊണ്ടല്ലാതെ നിങ്ങളെ വായിച്ചു തീർക്കാനോ എഴുതി തീർക്കാനോ എനിക്ക് ആവുന്നില്ല. ചിലപ്പോഴൊക്കെ കാഴ്ച്ച മങ്ങുന്നു. തൊണ്ടയിൽ എന്തോ തടംകെട്ടി നിൽക്കുന്ന പോലെ. ഇടയ്ക്ക് തോന്നാറുണ്ട്, അടുത്ത് എവിടെയോ നിന്ന് എന്നെ എടോ എന്ന് വിളിക്കുംപോലെ. പക്ഷെ, ഓർമ്മകൾക്ക് ശബ്ദമില്ലല്ലോ? ഒന്ന് മാത്രം, കാലമത്രയും എന്നെ അപാരമായ കാരുണ്യത്തോടെ സ്നേഹിക്കുവാനും എന്റെ ചിറകിന് ആകാശമാകുവാനും നിങ്ങളോളം ആർക്കും കഴിയില്ല.

നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുപ്പറത്ത് ദിനോസറുകൾക്കും മുന്നേ, രണ്ട് ജീവബിന്ദുക്കൾ നടക്കാൻ ഇറങ്ങി. വഴിയിലെവിടെയോ പരസ്പരം നഷ്ടപ്പെട്ടു. അത് നമ്മളായിരുന്നു, സഖാവും ആ രണ്ടുവയസുകാരിയും. അതെ, ആകാശത്തിലൊരു വലിയ വിടവ്, ആരാലും നികത്താൻ കഴിയാത്ത ഒന്ന്.

A Slow Kiss

Rameez M Sydeek
First Year MSW

Hurt, broken and shattered she stood,
Her mind raging like a thunderstorm on a sunny day.
As each fleeting moment passed,
she drowned herself in grief and pain.
Was her wish too much to ask for, she thought.
For all she wanted was a slow kiss,
A kiss from him, her prince charming.
Waited for a Christmas day, did she.
And came the Christmas day she waited for.
Standing near his favorite pub, her imagination flew.
With each moment, her heartbeat did elevate.
Will he give her the slow kiss she wanted?
A slow kiss for a fast growing desire.
As the clock ticked away merrily,
he came out, looking debonair.
Like skipping stones, she hopped out into the open,
Snow falling on her beautiful face.
What she saw froze her steps.
For holding his hands under the mistletoe,
was a lady as pretty as the snow.
Devastated she stood,
as the lady slowly stole her slow kiss.
The kiss she desired badly.
Snow still fell on her face,
but her tears mixed it all up.
Hurt, broken and fragmented she went back to the alley,
Her mind raging like a thunderstorm on a sunny day.

ചാരു

ഗായത്രി പി. നായർ
Second Year MSW

എന്നുമെൻ സ്നേഹഭാജനമായിരുന്നവൾ
കൊച്ചരിപ്പല്ലുകാട്ടി ചിരിയോടണയുമെന്നോമന.

**കണ്ണുനീർ തുള്ളികൾ ഇറ്റിറ്റു വീഴവേ
പ്രജ്ഞയറ്റുപോകുമ്പോഴും...**

അമ്മതൻചാരത്തു തന്നെയായിരുന്നു നീ
ഇമ ചിമ്മി നോക്കാതെ പിന്നെയും.

**ഓർമ്മയായെങ്കിലും ഓർക്കുമിതു നിന്നെ ഞാൻ
മാറോടണച്ചിടാൻ വെമ്പുന്നുവെങ്കിലും
ആവതിലിന്നിത്ര മാത്രമായി.**

Comrade

Rahul A.
Second Year MAHRM

Armed To The Teeth
Fought Together The Greatest Adversaries
As Brothers In Arms, We Said
" I Got Your Back "
Believed That I Could Count On You
Yet, In The End
You Put A Bullet In My Head

Inferno

Standing At The Edge Of A Cliff
Embracing The End In A Jiff
Holding An Aeonian Tuff
Blaming Myself For Believing The Bluff

Dil Bechara: Sushant's last bow is tough to watch, because it's his last....

Aadhil K.U.
First Year MA Sociology

Dil Bechara literally means 'Helpless *heart'* which implies an emotional attachment to the audience. A kind of feeling is being attributed to the great actor who is not with us anymore.

Mukesh Chhabra's directorial debut, *Dil Bechara* is based on the American Novel '***The Fault in Our Stars'*** by John Green, which was made into a Hollywood movie with the same title.

The story revolves around two cancer survivors who meet in a support group at Jamshedpur. As they fall in love, we find them struggling to cope with the burden of emotions, with the realisation that their days on earth are being counted and limited. The story begins by introducing **Kizie Basu** (played by Sanjana Sanghi) who suffers from thyroid cancer, which has now affected her lungs requiring her to carry oxygen support almost all time. She is an introvert. Sushant Singh Rajput plays **Immanual Rajkumar Junior aka Manny**, a rich kid in Jamshedpur who has lost one of his legs to osteosarcoma. He is a diehard fan of Rajinikanth. The carefree character of Manny puts Kizie at ease and they fall in love. The journey that they take together as they help each other evolve and embrace life's imperfections is the driving force of the narrative. Two people battling death start to dream a new life, and the rest of the movie revolves around it.

The movie shows the importance of relationships in terms of family, love and friendship. **Manny** (Sushant) helps his friend Jagdish Pandey to direct a Bhojpuri film before losing his eyesight to cancer. IN a later part, **Manny** fulfils the dream of **Kizie's** long standing wish of meeting her favourite musician, **Abhimanyu Veer** (Saif Ali Khan-cameo). Then the movie moves into tragic twists and turns.

The highlight of the movie is the performance of the actors. Sanjana Sanghi who makes her debut in a leading role has given an excellent and confident

performance. The supporting actors too have contributed immensely; Kizie's parents (Saswata Chatterjee and Swastika Mukherjee) are just superb, and Saif Ali Khan in a cameo role has also done his part well. The trademark A. R. Rahman soundtrack and songs are fantastic as usual. The nine songs in the movie are just mind blowing. The chemistry between the protagonists is refreshing to watch. Mukesh Chhabara has done a good job on his debut venture.

The backbone of the movie is Sushant; his performance is just awesome. Throughout the movie he gives a stellar performance which is intense and sensitive; it is with a heavy heart that one can watch his performance. With this, the fine actor adds to his legacy of commendable work in a short span of time. That he 'is no more' is a sad reality.

The acceptance of this movie to every kind of audience is a question mark; but everyone will be emotional to the great actor's memory.

My verdict: *Dil Bechara* is an intense emotional love story and Sushant's career best performance. We can watch this movie only with emotion and it brings out our love for the great actor.

We really miss you Sushant.

THE MORTAL COIL

Rasmy Kiran
Research Scholar

You are new in this world
When the womb rejects you...
Until then you confided your life in the womb:
You grew up under the shade of your Mom'n'Dad
Suddenly you realize you are an alien to them...
Until then you trusted your Mom as your second self:
Later you got the love of your life
Only to realize that love is always conditional
Until then you thought you conquered the stars:
Now left, is to live for your kids
You invest your life, time, attention and drain your nerves
Until you realise that you are just a faded
memory in their hearts.

ആകുലതകൾ

പ്രജിത സി.
First Year MA Sociology

ആദിവാസികളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ
അവരുടെ കഷ്ടതകൾ,
അവർക്ക്വേണ്ടി കിട്ടുന്ന
ആനുകൂല്യങ്ങൾ, ആരോഗ്യ
പ്രശ്നങ്ങൾ, ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ
എല്ലാത്തിനെയും കുറിച്ച്
രാഷ്ട്രീയക്കാരും മാറിമാറി വരുന്ന
ഗവൺമെന്റും വിദ്യാർത്ഥികൾ മുതൽ
സാമൂഹ്യസേവനം ചെയ്യുന്നവർ വരെ
ചൂടേറിയ ചർച്ചകൾ നടത്തുന്നു...
പക്ഷെ, ഒരു ചർച്ചയിലും ഒരു
ആദിവാസിയെ വിളിച്ച് അവരുടെ
പ്രശ്നങ്ങൾ ചോദിച്ചിട്ടില്ല എന്നത്
വെറും ഒരു വാസ്തവം മാത്രമാണ്...
ബെന്യാമിന്റെ ആടു ജീവിതത്തിൽ
ഒരു വാചകം ഉണ്ട്...നമ്മൾ
അനുഭവിക്കാത്ത ജീവിതം ഒക്കെ
നമുക്ക് വെറും കെട്ടുകഥകൾ
മാത്രമാണ്.

ആദിവാസികളുടെ ഭാവിയെ
കുറിച്ച് എനിക്ക് നല്ല ഭയമുണ്ട്...
നൂറ്റാണ്ടുകളായി വേദനകളും
യാതനകളും അവരെ വേട്ടയാടി
കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു....
സ്വന്തം കുട്ടിയുടെ മൃതദേഹം ചാക്കിൽ
കെട്ടികൊണ്ടുപോയ ആദിവാസിയെയും
സ്വന്തം ഭാര്യയുടെ ശവം ചുമന്നു
കൊണ്ടുപോയ ഒഡീഷയിലെ
ആദിവാസിയെയും മറക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല
വിശന്നു വലഞ്ഞപ്പോൾ വയർ
നിറക്കാൻ വേണ്ടി അരി
മോഷ്ടിച്ച എന്റെ സഹോദരൻ മധുവിന്
പരിഷ്കൃത സമൂഹം കൊടുത്ത
ശിക്ഷയും ഒക്കെ മനസ്സിൽ നിന്നും
മായുന്നേയില്ല...
ആദിവാസികൾക്ക് വേണ്ടി പണിത
ഹോസ്പിറ്റലിൽ ഗർഭിണികൾക്ക് വേണ്ട
അയൺഗുളിക പോലും ഇല്ലെന്ന്
അവിടെ പരിശോധന നടത്തിയ
യൂണിസെഫ് സംഘം കണ്ടെത്തി...
അട്ടപ്പാടിയിൽ പോഷക കുറവുമൂലം
മുപ്പത്തിരണ്ട് ശിശുമരണം...
ചെങ്ങറസമരം,
അട്ടപ്പാടി ഭൂമി പ്രശ്നം,
ആറളം ഭൂമി പ്രശ്നം,
മുത്തങ്ങ സമരം...
എന്റെ ജനതയുടെ വേവലാതികൾ
ആർക്കും ഒരു പക്ഷെ മനസ്സിലായെന്ന് വരില്ല...
ആദിവാസി എവിടെ ആയാലും
പ്രശ്നങ്ങൾ എന്നും കൂനിൻമേൽകുരു
പോലെ വന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കും...
നിശബ്ദമായി...ഒരു മോചനം വേണം,
ഇനിയുള്ള തലമുറയ്ക്കെങ്കിലും...

INDIAN NATIONALISM - AN EPITAPH

Femi Ann Mathew
Second Year MA Sociology

"God gave all men all earth to love, But since our hearts are small, Ordained for each one spot should prove, Beloved over all……… goes the lines of Rudyard Kipling in his famous 'Sussex' who speaks about the beauty of that small spot in the world which is nothing but a nation. In the modern world, nation in itself has become a unity. There are certain factors of geographical and cultural bindings and aspirations that work together to make a nation. They are actually beyond human imagination and definition. They can only be realised and can be felt emotionally. It is this noble sentiment that brought India and welded her together as a nation. India the land of many principalities and languages, of many faith systems and practices under the British tutelage nurtured ambitiously a dream of coming together and becoming one irrespective of all differences and aspects that truncated our identity. This dream of 'One Nation' was in the beginning itself shattered by the religion based division of this country into two – India and

Pakistan, the very separation of blood brother from another blood brother in the words of Mahatma. We embarked on a noble idea of creating a nation which is democratic in letter and spirit and secular to its full credentials. We dreamt of a place where irrespective of its multilingual, multi-religious, multi-cultural, multi-political nature all men and women of India lived freely and always inhaled and exhaled the air of liberty and freedom coupled with growth in the domains of science, technology and education. India remained committed to this noble ideal despite efforts to divide it and to weaken its democratic and secular credentials.

The same 'Nationalism' which welded us together also has an equal potential to divide us. There are moments when it is ideated and equated with chauvinism and parochialism. It can be self- destructive if it doesn't pave way and grow into Internationalism. In the Indian context this seem to be very true as in the long run 'nationalism' started taking a wrong turn which started acquiring deeper and inward looking manifestations. The gradual and systematic expansion of the right wing in the country and their propaganda which overemphasized the idea of India

juxtaposed against all other identities started creating a new discourse in the nation which seriously undermined the democratic and secular discourse enshrined in our Constitution and is highlighted by our founding fathers who all were the living and moving spirits behind such a grand document. A new version of nationalism got propagated which was highly exclusive and was unwilling to accept the doctrine of inclusion in letter or spirit. It brought into practice a hardline political and social agenda that gave the clarion call 'India for Indians'. The notion of who is an Indian or what constitutes Indianness was highly distorted and lopsided and whoever who does not qualify to belong to this criterion came to be labelled as an outsider and as threats to this nation. The term 'anti – national' got applied to all those men and women who even constructively criticized this pseudo representation of national identity and nationhood.

By the time we completed the 7th decade of Independence the idea of India got inverted and the concept of nationhood got misrepresented like anything. This misogynist misrepresentation was given sanctification and justification through textbooks, seminars and science and social science congresses and forums. Very slowly our nationalist discourse became malign and venomous and highly exclusionist in its precept and practice. The recent developments revolving around Citizenship testifies to this fact. Most unfortunately the idea of India got distorted and this distortion has become the order of the day. We live at this crucial juncture and we feel overwhelmingly sad and disheartened to witness these developments that take our motherland in the wrong direction. Future remains bleak and unoptimistic unless the real force and strength of the Constitution of India is unleashed through its people especially its youth who can play a pivotal role in reversing this phenomenon. A weak and incompetent opposition and a faceless and spineless media cannot ever tackle this problem.

The greatest drawback of Indian democracy is illiteracy and poverty of the masses. This coupled with casteism and narrow sentimentalism dilutes the public opinion .At the same time our electorate is highly sensitive and politically conscious. This paradox often riddles its functioning and its maturing into a perfect harmonising democracy. The robustness and vitality of an informed electorate who are conscious of their opinion and duty can only challenge this ever increasing weakening of Indian democracy and can bring it back to its wheels of functioning. If not, I feel we are heading towards a dark epoch which is nothing but the murder of democracy and an epitaph of Indian Nationalism and Secularism.

THE SONG YOU GREW HEARING HAS STOPPED

Serina A. Salam
Second Year MAHRM

You have been nurtured by the heart
Always beating to see you grow.
But when it stopped
You didn't know the melody that loved you has stopped
Because you were grown by then
Those black balls always were a mirror for you.
It shines when your face is happy
But when the balls no longer reflected
You didn't know
Because you were grown up by then.

നിങ്ങളെന്റെ മിഴികളിലേക്ക് നോക്കൂ
ഇരുണ്ട കോണിപ്പടികൾ വഴി പേടിച്ചരണ്ടു
പാഞ്ഞിറങ്ങുന്ന എന്റെ ഭയങ്ങളിലേക്ക്
ഏത് വേനലിലും വറ്റാത്ത തണുത്ത
തടാകം പോലെയുള്ള എന്റെ കണ്ണീരിലേക്ക്
കൈയെത്താത്ത ഉയരത്തിൽ ഉറിക്കുള്ളിൽ
അടച്ചു സൂക്ഷിച്ച എന്റെ പ്രണയത്തിലേക്ക്
അലക്ഷ്യമായി എവിടെയൊക്കെയോ
മറന്നുവച്ച നനുത്ത പുഞ്ചിരികളിലേക്ക്
എന്റെ മിഴിയാഴങ്ങളിലേക്ക് യാത്ര പോരൂ

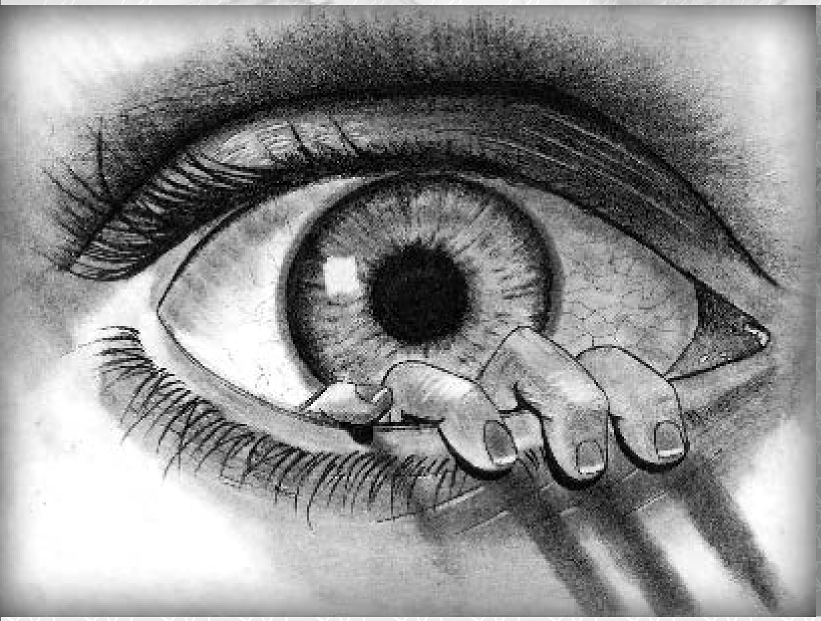

മിഴിയാഴങ്ങൾ തേടി

നിത്യ ജോർജ്
First Year MA Sociology

എന്റെ വേലിക്കെട്ടുകളിൽ പടർന്നു
പൂത്തുലഞ്ഞ മുല്ല വള്ളികൾ
വ്രണങ്ങളിൽ വേരിറങ്ങി വിരിയുന്ന വസന്തം.
ഇലച്ചാർത്തുകൾക്കിടയിലൂടെ അരിച്ചിറങ്ങുന്ന
വെയിലിന്റെ നേർത്തനാരുകൾ
എന്റെ പൊട്ടിയ പുറന്തോടിനുള്ളിൽ പറ്റിച്ചേർന്ന
സൂക്ഷ്മ പ്രാണനുകളുടെ നേരിയ ശ്വാസം.
നിഴൽച്ചിത്രങ്ങളുടെ നിറമില്ലാ കഥകൾ
മുറിഞ്ഞ മുളം തണ്ടിന്റെ നോവിൽ
ആരോ ചുംബിച്ചുണർത്തുന്ന ഗാനം.
പാദുകങ്ങളില്ലാതെ ആത്മാവുകൊണ്ട്
ചവിട്ടികയറേണ്ട പടവുകൾ.
കാഴ്ച്ചകളുടെ കാണാതീരത്തിനിക്കരെ
കണ്ണീരിനപ്പുറം കിനാവും നോവും തേടി
മിഴിയാഴങ്ങളിലേക്ക് യാത്ര പോരുക.

പുത്രീധർമ്മം

സനു വിൽസൺ
Second Year MAHRM

എന്റെ പാതിമുറിഞ്ഞ കവിതകളിൽ
വിരൂപമായ സ്വപ്നങ്ങളിൽ
പറയാൻ മറന്ന കഥകളിൽ
ഇന്നവനെ കാണുന്നു.

അന്നാദ്യമായി കരഞ്ഞനാൾ, സന്തോഷിച്ചവരുടെ
കണ്ണീർ കാണണ്ടെന്ന് നരിച്ചനാൾ
ഉരിയാടാൻ പഠിപ്പിച്ചവർക്കെതിരെ
ശബ്ദിക്കേണ്ടായെന്ന് തീരുമാനിച്ചനാൾ
ഞാനറിഞ്ഞു പ്രാണന്റെ വേദന

ആർഭാടമായി ഓർമ്മകൾ നിറച്ചപ്പോൾ
പ്രത്യാശയുടെ പൂക്കാലത്തിലേക്കല്ല!
വിജനതയുടെ നെടുവീർപ്പിലേക്കാണെന്നെ
അവർ യാത്രയാക്കിയത്.

പുതുജീവന്റെ ഗന്ധമറിയുമ്പോഴും
ഇരുൾതിങ്ങുമന്ധകാര കൂപത്തിൽ
മോഹങ്ങളുടെ ചിതയെരിയും നെരിപ്പോടിൽ
നീറിയെരിയുന്നൊരി പുത്രീ ധർമ്മം!

വെളിച്ചം

പ്രകാശം പരത്തുന്ന ആ
പവിത്രമായ
കണ്ണുകളിൽ കണ്ടത്
ഒരു ഹൃദയമാണ്.
ആരെയോ അറിയാൻ
കൊതിക്കുന്ന ഹൃദയം
ആരുടെയോ നെഞ്ചിടിപ്പാണ്
ആ ഹൃദയത്തിൽ പേറുന്നത്
അവളുടെ കണ്ണുകൾ
ആരുടെയോ ഹൃദയത്തിന്
കണ്ണാടിയായി.
എന്നാൽ തന്റെ ഹൃദയം
തിരിച്ചറിയാനുള്ള
കണ്ണുകളാർക്കുമില്ലായെന്ന
വ്യഥ ആ കണ്ണീർച്ചൂടിനുണ്ടായിരുന്നു

അർച്ചന ലക്ഷ്മി എസ്.
First Year MA Sociology

Smile That's My Fate

Smile you are everything to me
But we are miles apart
We love to stay together joining hands
But God knows better.
It will never happen you and me our
Friendship is not meant to be
Only left happiness that brings us
Somewhat close is the memories that we had
When I think about the good old days we spent
Dear smile you just come at an
Arms distance then too not on my
Face close tears would overtake you
Now you are moving away from me
And now I'm accepting the fact that God- Fate.
We will never be together even if we are bound by heart
Many are helping me to reach out to you but, I'am afraid
Whenever we meet tears are the result and I don't have any tears left.

Serina A. Salam
Second Year MAHRM

അവൾ...

തുടയിടുക്കിലെ വേദനയറിയാതെ,
അഭയം കണ്ടെത്തുന്ന കുരുടൻ.
അവളിൽ വീണുമയങ്ങി
അവസാന ശ്വാസവും ചുടുമേനിയിൽ
ലയിക്കുംവരെ യുദ്ധക്കളത്തിൽ
പൊരുതിതോറ്റവനെപ്പോലെ
കാൽക്കീഴിൽ മുഖംകുനിക്കുന്ന
രാത്രികളിൽ...
ചുടുകണ്ണീർ ഒഴുകിയിറങ്ങുന്നതു
കാണുന്നോ എന്തോ?
കൈപിടിച്ചാൽ കാണാത്ത ഇരുട്ടല്ലേ
ഇത്തിരിപോന്ന കണ്ണുനീർതുള്ളി
എങ്ങനെ കാണാനാണ്?

പ്രജിത സി.
First Year MA Sociology

പ്രവാസി

കരളുകത്തുന്ന ഊഷരഭൂമിയിൽ
ജലം തേടുന്നവർ.
ഒരൊറ്റ പുല്ലുപോലും
മുളയ്ക്കാത്ത നിലങ്ങളിൽ
വിയർപ്പും രക്തവും മിറ്റിച്ച്
നാഗം പണിയുന്ന മാന്ത്രികർ.
തങ്ങളുടെ ജീവിതം നിത്യം ബലി നൽകി
കാലത്തിന്റെ കൽത്തളങ്ങളിൽ
വിധിയോടു പോരാടി
ഇടറാതെ പാദമൂന്നി
അവർ മുന്നോട്ടു നീങ്ങുന്നവർ.
പറഞ്ഞുതീരാത്തയെത്രയോ പരിഭവങ്ങൾ
പതുങ്ങി നടക്കുന്ന സ്വന്തം
വീട്ടിലേക്കിടയ്ക്കിടെ
വിരുന്നു വന്നു പോകുന്നു.

വിരഹപ്പുഴ നീന്തി ഒടുവിൽ
കുളിരുതോർന്നു
പ്രണയവും മരുതീക്ഷ്ണതൻ
മണൽനിലങ്ങളാക്കി അവർ മാറ്റുന്നു.
നരചുരന്ന് പടരും മുടിയിഴയിൽ കാലം
രജതരേഷകൾ ചേർക്കുമ്പോൾ
ഹൃദയപൂർവ്വം അതിലേക്ക് ചായാനൊരുവേള
തണലുപോലും കരുതാത്തവർ.
കാറ്റുലച്ച ജീവിതം
ഞാങ്ങണ പിഴുതുപോകാതെ കാത്ത
നിലം ഒടുവിലന്യമാകുന്ന വേളയിൽ
വേരറ്റുപോകുന്ന പ്രതീക്ഷകൾ.
ജന്മഗേഹവും ഹൃദയഗേഹവും
അന്യമാകുമ്പോഴും പ്രവാസികൾ
മനസ്സുകൊണ്ട് മതിലുതീർക്കുവാൻ
അറിയായ്കയാൽ അന്യരാകുന്നു.

അരുൺ ജോസഫ്
Second Year MA Sociology

കളിപ്പാവകൾ

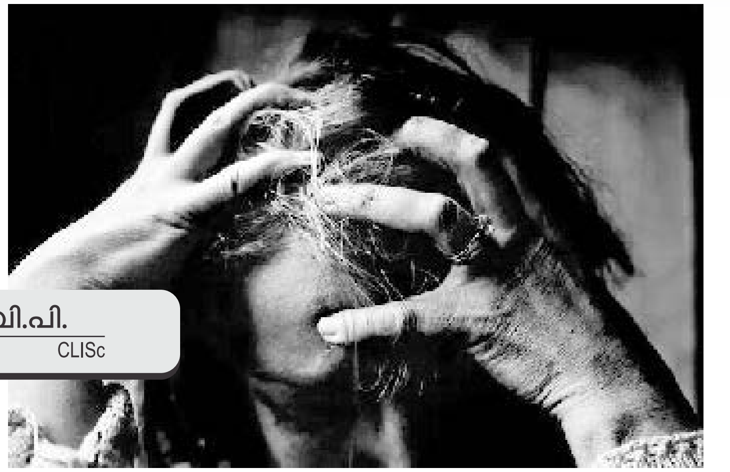

കാലചക്രമുരുളുന്നു കാട്ടളപ്പടപെരുകുന്നു
താണ്ടിയ വഴിയിൽ ചോരക്കറപുരണ്ട കൈ
പനിനീർ ജലംകൊണ്ട് കുഴുകിയിട്ടും
ശുദ്ധിവരാതെ ഉഴറുന്നുവോ നീ

ആറടി മണ്ണിൽ ഒടുങ്ങുന്ന ദേഹവും
ആർക്കോ വേണ്ടി പുലമ്പുന്ന നാവും
വറ്റിയ കണ്ഠത്തിലൊരുറ്റു ജലം പകരുവാൻ
സ്നേഹത്തിൽ തണലായി നിക്കിന്നാര്?

ഹിന്ദുവുണ്ട് മുസൽമാനുണ്ട് ക്രിസ്ത്യനും
ബുദ്ധനും ജൈനനും പാഴ്സിയുമുണ്ടിവിടെ
മതമുണ്ട് ജാതിയുണ്ട് അവ ചൊല്ലി
ആയുധമേന്തി കലഹിപ്പവരുമുണ്ടിവിടെ

ദൈവമൊന്ന് നാമൊന്ന് മാനവധർമ്മമൊന്നെന്ന
ബോധമില്ലാതെപോയ ബുദ്ധിശൂന്യരുണ്ടിവിടെ
ആരോ കറക്കിതിരിച്ചുവിട്ട ശകടങ്ങളാം നിങ്ങൾ
വിധിതൻ കൂത്തരങ്ങിൽ വെറും കളിപ്പാവകൾ

അനീഷ് വി.പി.
CLISc

തിരിച്ചറിവ്

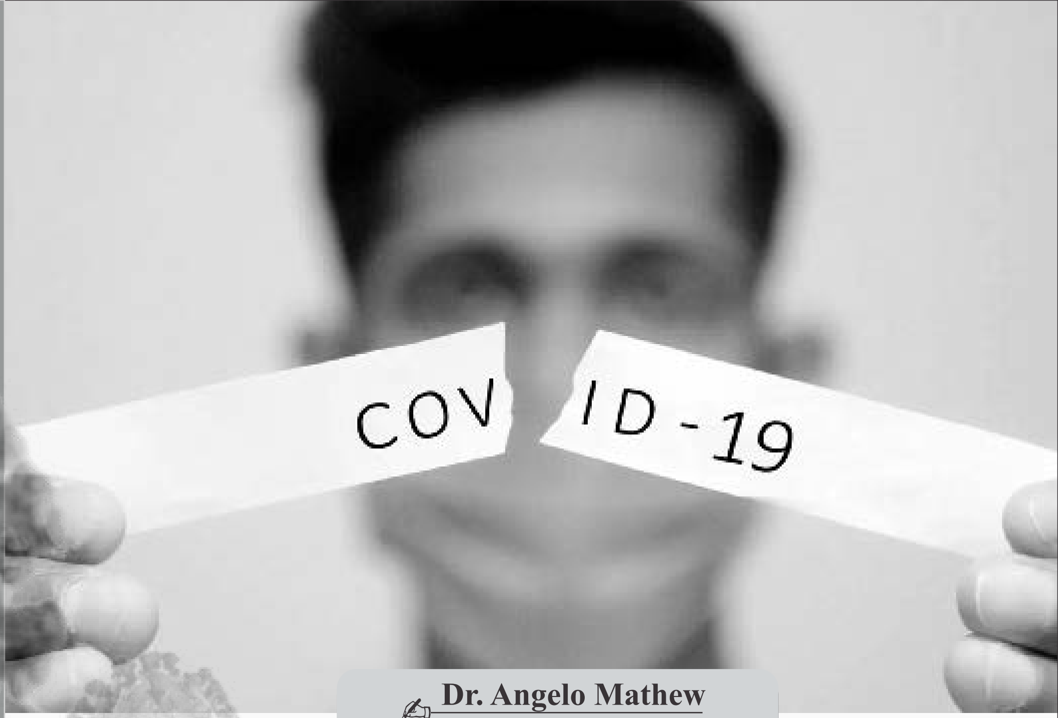

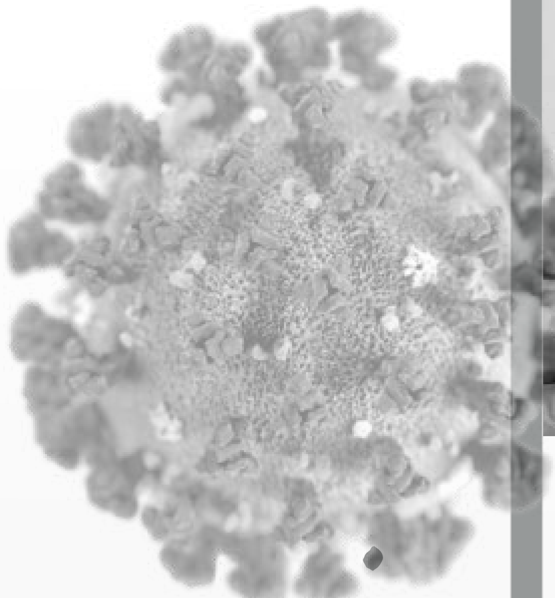

MASKED Memories

Dr. Angelo Mathew
College Union Advisor

Dreadful days… Faceless encounters, uneasiness of touch..
I felt my own hands may push me to nothing,
As if I never knew that life is such a bubble…while rubbing with soap!
To get rid of the invisible, potentially penetrating organism
Indiscriminately into everybody any moment.
It spreads, suffocates and irresistibly spoiling hope…
Adding lifelessness into beliefs, faith, experiences….….

Blurred view ….. Just like while sipping a hot cup of coffee wearing spectacle
It is dry everywhere…Dust accumulates around the globe
Stalking our packed communities and the thoroughfares off vagaries!
Administration of curbs to sit within the four walls to find meaning?
Butt of jokes and mockery indicative of greater infectious diffusion!
For thousands, claps and strumming of vessels!
As it reaches ten times lighting up from balconies!
Crossed hundred thousand showering of flower petals!

Heaps of cereals, grains and pulses in stack gave some pride initially,
Afore the neighbours showed their faces of agony..
Seeing demises of workers walking long miles of hunger…
Of those with thorns, epitomes of fugitive flesh and bones once, full of life!
Politicians, professionals, peasants, of mansions and huts …
Infants, youth and elderly alike!

Nature makes more seeds and weeds to sprout and grow now
Populaces with more than two legs have stay in the mainland.
Contaminated carriers parked by the side to generate fresh air
Locusts entered farming lands and stalking the garners,
Amidst the joblessness and tremor, menial living becomes possible.
Looking forward for that new day of virtuous life…
Knowing I and you and they are one.

SOCIAL DIMENSION OF COVID-19 AND LOYOLA'S INTERVENTIONS

Aadhil K.U.
First Year MA Sociology

Grace M. Leghu
Second Year MSW

The current global pandemic CoronaVirus disease (Covid-19) outbreak has posed a very serious challenge to the entire world, including India. Whole India has borne the brunt of the problem to varying degrees. The entire world got shattered and shocked at the extent of the disaster. The absence of remedy in the form of vaccine or drug has a great impact on the uneasiness of the world, especially because the extent of suffering is expected to touch surprisingly high levels though the exact damage will depend on severity, intensity and the duration of the pandemic.

Some countries are being appreciated for handling the situation better than any other countries. There can be a number of factors that have played a significant role in better management or governance of the crisis situation. New Zealand is one among them being declared as Covid-19 free. Different governments adopt different methods to cope with the pandemic regarding medical services to the infected people, enforcement of medical advice, ensuring social distancing, sensitizing people about the problem and personal health. Theus, Covid-19 as a pandemic has several social dimensions apart from the medical viewpoint. The virus outbreak has made a lot of changes in Indian society which can be analyzed from different perspectives.

The pandemic has reshaped our personal relationships in unprecedented ways, foraing us to live closer together with

some people and further apart from others. Life in lockdown has necessitated close, constant contact with our family and partners, but social distancing measures have isolated us from our friends and wider communities. Social institutions have undergone a great change in this pandemic situation and it is relevant to analyze such changes.

Marriage is one among them. Since time immemorial marriage has been the greatest and most important of all institutions in human society. Marriages in India are between two families, rather than two individuals, and are bound by traditional and customary laws. Traditionally marriage was practised in simple ritualistic forms. Social reformers like Sree Narayanaguru emphasized simple forms of marriage which were sacred in nature. In modern Indian society marriage has become a commercialized entity, the trend being luxury and extravagance. Marriage has become a platform to display one's status to the public. Huge amount of money is spent for conducting marriage. India's richest man Mukesh Ambani has spent over $100 million (700 crore) on his daughter's wedding. Dowry determines the status of the family, which is the sad reality of our society. Covid-19 pandemic and lockdown restrictions have adversely affected the marriage system. This can be analyzed in two aspects. The first dimension is that the attitude of the people has changed. People are going back to simple functions, forced by government restrictions on the number of invitees. Still there are people who postponed the functions for the situation to get stabilized. The second dimension is related to the lives of workers. There are large numbers of people who are associated with the ceremony such as event managements, catering services, decoration works. They earn their livelihood through marriage functions. When marriage gets confined to a simple function, the lives of these people are adversely affected.

Religion is another social institution which has been adversely affected by the current situation. India is a

land of rich and varied culture which is characterized by the principle of Unity in Diversity, having almost all major religions of the world. All the religious institutions were closed due to the pandemic. Religious celebrations get restricted to one's own living space. This resulted in the transformation to a home-centred society. Similar to the current marriage situation, people realized that they can be believers and devotees in a home-centred space.

Loyola College as a Jesuit Institution- an agent for change

The Society of Jesus, a Christian religious order founded by Saint Ignatius of Loyola in 1540, has been active in the field of education throughout the world since its origin. The prime objective is to promote the holistic development of the person so as to be fully human, and truly modern. It also insists on individual care and concern for each person. Loyola College of Social Sciences, known as a college with a difference, was established at the Thiruvananthapuram by the Jesuits.

Loyola upheld its legacy in the time of the pandemic, and opened its avenues to the people and intervened for a change. When the government of India arranged special **Shramik** trains to transport stranded migrants back to their home states, around 300 migrants reported at Sreekaryam police station. Sutter hall (the college auditorium renowned for its Larry Baker model) was opened to them to take rest. Loyola considered it as a responsibility to serve the society and was eager to welcome the guests within its limitations. This initiative was a great relief for the workers to wait comfortably to board their bus on that rainy day. Loyola also opened its campus for health departments. From July 17 onwards Loyola was made available as institutional quarantine centre for the health workers. Loyola Extension Services, men's hostel and ladies' hostel were allotted for this purpose. Students, who were spread in different districts around the state, came forward and vacated their rooms for a good cause. The institution upheld its legacy and worked for the people to help cope with the pandemic.

Loyola along with these social services, also maintained its own academic stature. The campus became an exam centre for students from other

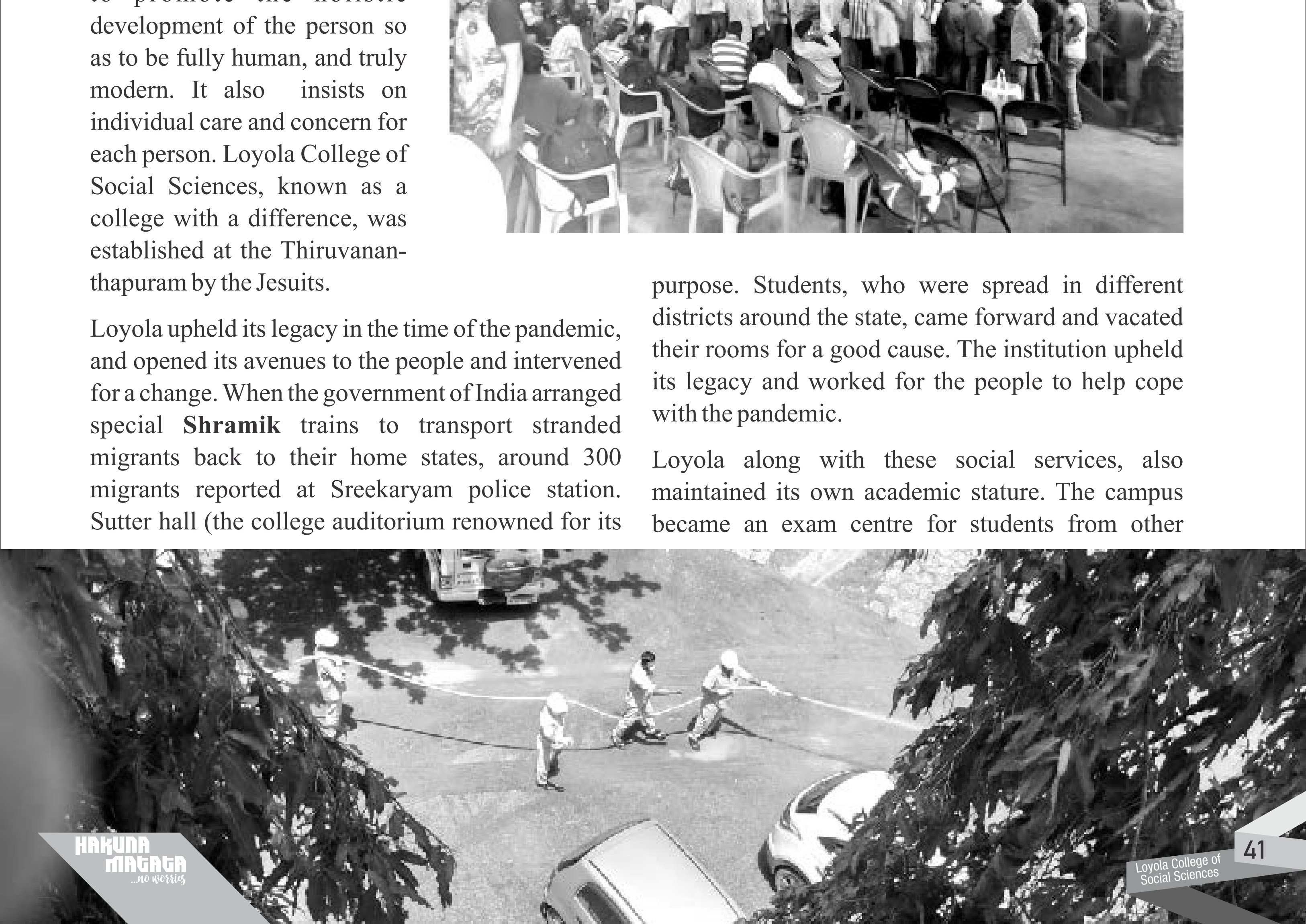

colleges. Kerala University conducted the semester exams during the crisis situation and many students got the opportunity of adopting Loyola as the exam centre. Currently Loyola is in search of vulnerable and marginalized students who cannot afford online classes, which has become a routine aspect of the education system. Although the pandemic has brought great challenges and hardships to the education system around the world, Loyola has not backed down. With the initiation of Moodle, an online teaching and learning platform, Loyola continues to facilitate the process of education with personalized learning environments and online learning. The student support programme for academic and personal development have also been running with great enthusiasm.

When the entire world is confined to their own homes due to situational demands, the students of Loyola have considered it as an exceptional opportunity to grow and help others grow. Many have taken this time as an opportunity to attend certain webinars and online courses, while some Loyolites took on new hobbies and embraced their artistic skills. With Loyola giving great importance to social commitment and giving back to society, the students have also upheld social involvement even in these unprecedented times. More than 50 students of Loyola engaged in various governmental and non- governmental programmes in different districts of Kerala to support and help people who are troubled due to the pandemic. Our students engaged in volunteer work in various agencies such as old age homes, psychiatric rehabilitation centres, de-addiction centres, palliative care and other social service organizations. A few of our students worked directly with the government response initiatives such 'Udayam project', inter agency groups, DISHA helpline, community kitchens and so on. Other students took personal initiative to organize activities such as tele-counselling, accompanying ASHA workers, distributing food packets and sanitizers, creating awareness to people through social media. The volunteering experiences and insights have helped our students gain a sense of purpose and have been life changing. Aparna, a student who has engaged with the DISHA helpline for three months remarks 'DISHA never stops ringing and I feel blessed to be a part and contribute my best.' Loyola, even in these appalling times continues to foster excellence in thinking, commitment and engagement for holistic transformation. We, Loyolites continue to uphold the wise words of St. Ignatius of Loyola that "Love is shown more in deeds than in word."

Absent Smiles

Is it because they are alive no more?
Or do the smiles leak out bit by bit
till they are no more?

I thought,
Smile was what life was made of;
then I found the missing piece.

Love orphaned,
Standing on the street all alone,
told me they had just walked by.
The girl and Mom,
Just out from the counsellor.
The car seat had ample space between them.
Just a glance
And love would've jumped in,
Smiling at both till they got infected.

Love smiled at me.
I sent him after the boy in taekwondo suit
Who had trouble solving his maths homework.
No worries,
I found love's twin at the next intersection.
Beware! Twins are never the same

Maria Teres Sebastian
Second Year MSW

രക്തക്കറ

(പെട്ടിമുടിയിലെ എന്റെ കൂടപ്പിറപ്പുകൾക്ക്)

കെസിയമോൾ മാത്യു
First Year MSW

ഒരു നുള്ള് ചായപ്പൊടി ഇട്ട് തിളപ്പിച്ച
ചായ മോന്തി തൊണ്ടയിൽ നിന്നു
ഇറങ്ങും മുൻപ് ഒന്നു ഞെട്ടി...
അതിനുള്ളിൽ മണ്ണിനടിയിൽ നിന്നും
മോക്ഷം ഇനിയും കിട്ടാത്ത എന്റെ
കൂടപ്പിറപ്പുകളുടെ
രക്തക്കറ നിലവിളിക്കുന്നുണ്ടോ?

ദൂരം

വിനീത് ബനഡിക്ട് എൽ.
Second Year MSW

.
വഴിയിൽ വച്ച് ഒരു സുഹൃത്തിനെ കണ്ടു.
കണ്ടതല്ലേ എന്നു കരുതി ഞാൻ കുശലം ചോദിച്ചു:
"എവിടുന്നാ?"
ഞാനോ? "ചന്തയിൽ നിന്ന്."
എന്തിനു പോയി?
കാരണവന്മാർ പറയുന്ന
ചിലതൊക്കെ ശരിയാണ്.
അതുകൊണ്ട്
"ഒരു കണ്ണാടി വാങ്ങാമെന്ന് വച്ചു."

കാവലാൾ

എന്നും രാവിലെ ലൊയോളയുടെ ഗെയ്റ്റിനു മുൻപിൽ ചിരിക്കുന്ന ഒരു മുഖം കാത്തുനിൽപ്പുന്നുണ്ടാവും. നീലയൂണിഫോം ധരിച്ച് തഴമ്പിച്ച കൈകൾ കൊണ്ട് ഒരു ഷേയ്ക്ക്ഹാൻഡ് അല്ലെങ്കിൽ ഒരു സലാം. മാമൻ എന്ന് സ്നേഹത്തോടെ ലൊയോളൈറ്റ്സ് വിളിക്കുന്ന ഞങ്ങളുടെ സ്വന്തം അസറിയാ മാമൻ. മറ്റാരും എത്തും മുൻപ് ലൊയോളയുടെ മുഖം രാവിലെ കാണുന്നത് മാമനാണ്. എത്രയോ വർഷങ്ങളായി എത്രയോ ബാച്ചിന്റെ പകൽ സൂക്ഷിപ്പുകാരൻ, ലൊയോളയുടെ കാവലാൾ. മാമനോട് ചോദിച്ചാൽ പറയും ലൊയോളയുടെ നാഴികക്കല്ലുകൾ. നേരം വൈകിയെങ്ങാനും ക്ലാസ്സിൽ കയറാൻ ഓടുന്നത് കണ്ടാൽ മാമൻ അപ്പോൾ തന്നെ തരും 'വാണിഗ് ബെൽ'. സ്ഥിരമായി ഇത് തുടർന്നാൽ പിന്നീടൊരു നോട്ടമുണ്ട്, 'എടേ, നീ ഇനിയും നന്നാവില്ലേ' എന്നാണ് കരുതലുള്ള ആ നോട്ടത്തിന്റെ അർത്ഥം.. വളരെ ശാന്തൻ, സൗമ്യൻ, അത്ര ഗൗരവമല്ലാത്ത പ്രകൃതം. എല്ലാവരും ഭക്ഷണം കഴിച്ചുകഴിയുമ്പോഴാണ് മാമൻ കഴിക്കാൻ എത്തുക. ഒന്നാന്തരം സസ്യഭുക്കാണ് കക്ഷി. ലൊയോളയിൽ വന്ന് ലൊയളയിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി പിന്നീട് ഈ കലാലയത്തിന്റെ പടിചവിട്ടിയാൽ എല്ലാവരും കാണാൻ തിരയുന്ന മുഖങ്ങളിൽ ഒന്ന് ഈ മനുഷ്യന്റെ ആയിരിക്കും, തീർച്ച.

ഓർമ്മപ്പെടുത്താൻ ഒരാൾ

ഒന്നാം ബെൽ... രണ്ടാം ബെൽ...ദാ മൂന്നാം ബെല്ലും മുഴങ്ങി. അണുവിട വ്യത്യാസമില്ലാതെ കൃത്യമായി കുട്ടികളെ ക്ലാസ്സിൽ എത്തിക്കുന്നൊരാൾ. നിറയെ സ്നേഹത്തിന്റെയും നിഷ്കളങ്കതയുടെയും സ്പർശമുള്ള ഒരാൾ, ലൊയോളയുടെ സ്വന്തം മിനിച്ചേച്ചി. ചിലപ്പോൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ട ചമ്മന്തിയോ തോരനോ ഒക്കെ ഹോസ്റ്റൽ കുട്ടികൾ ക്ക് ഇലപ്പൊതിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന മിനിച്ചേച്ചി. ഓണത്തിനും ക്രിസ്മസിനുമൊക്കെ മിനിച്ചേച്ചിക്കൊപ്പം സെൽഫി എടുക്കും പിള്ളേര്. കുട്ടികൾ എത്തുന്നതിനു മുൻപേ എത്തി, ക്ലാസ്സ്മുറികൾ തുറന്ന് അവ വൃത്തിയാക്കുന്ന മിനിച്ചേച്ചി. ഒരാവശ്യത്തിനു ഓടിച്ചെല്ലാനും സഹായം ചോദിക്കാനും മിനിച്ചേച്ചി വേണം. ദീർഘകാലമായി ലൊയോളക്യാംപസിനു സുപരിചിതയും പ്രിയപ്പെട്ടവളുമാണ് മിനിച്ചേച്ചി. ഇവരുടെ സ്വതസിദ്ധമായ ചിരിയും നിഷ്കളങ്കമായ സ്നേഹവും അടുത്തുചെല്ലുന്ന ഓരോ കുട്ടിയോടമുള്ള കരുതലും എല്ലാറ്റിനുമുപരി ലൊയോളകുടുംബത്തോടുള്ള ആത്മാർത്ഥതയും അടുപ്പവും മിനിച്ചേച്ചിയെ ലൊയോളയ്ക്ക് പ്രിയപ്പെട്ടതാക്കി തീർക്കുന്നു- എന്നും.

Induction 2019

College Day 2019

Street Theatre Workshop

Loyola Activities 2019-20

Arts Day

Sports Day

Onam 2019

Christmas 2019

NSS Camp

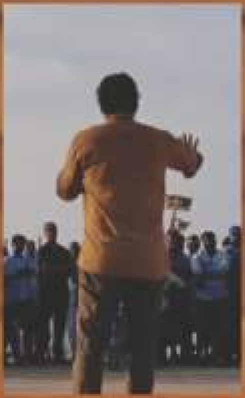

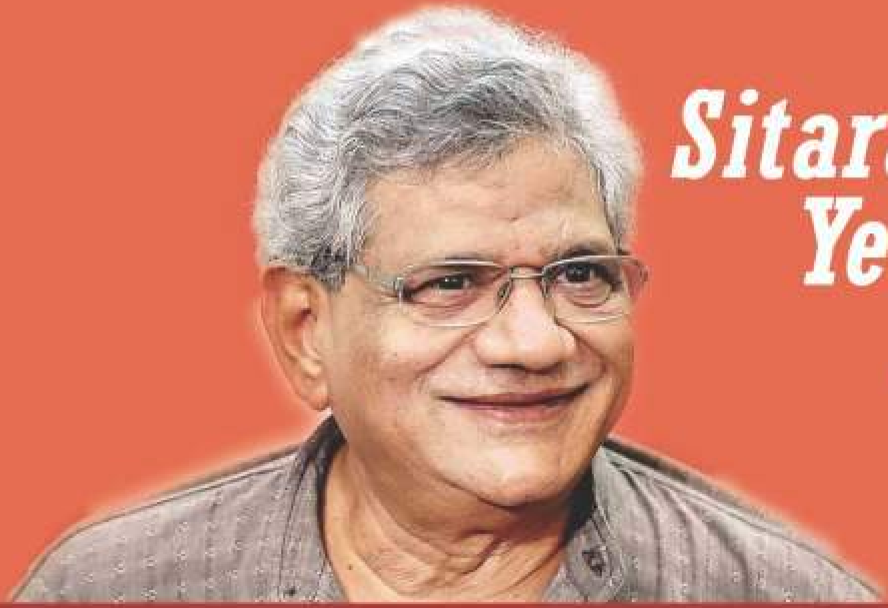

Sitaram Yechury speaks...

Neha Joseph
Kesiyamol Mathew
Maria Teres Sebastian

Sri. Sitaram Yechury -the General Secretary of the Central Committee of the Politburo Communist Party of India (Marxist)- during his brief visit to the campus to deliver the Jubilee Memorial lecture, found time to sit down and have a chat with the students, voicing his concerns on the present and future of Indian politics, the dynamics behind his party's ups and downs and the need for youth to more actively involve in politics. Excerpts from the conversation...

Q. How do you view the current uprisings in the different parts of the country against the CAA, NRC and NPR?

... Basically I view it as a country-wide civil disobedience movement and it has got no single leader. People have spontaneously come out in defense of India's constitution which I think is very refreshing. So I think this is a people's movement and this is not confined to any one particular religious section or any particular political party.

Q. Do you think that the communist movement is facing an identity crisis in India?

... I don't think it is an identity crisis, but we are definitely facing a crisis of lack of expiration. You know 75% of Indians are below the age of 40, but 75% of CPIM members are above the age of 60. These are areas that need to change so that we can have the youth potential. We have student federations, but they should increasingly be encouraged to come into the party's leadership.

Q. The Communist Party of India stands for the working class. The definition of the working class has broadened over the years. How has this change been perceived by the party?

... The character of the working class today might not be what it was 50 years ago, but the essential principle of exploitation remains the same. The composition changes, though the fundamental reality of the working class doesn't change. When a working person sells or produces a commodity for which the wage that the person gets is always less than the contribution he makes or the value of the products that he produced, then he is being exploited. As long as the principle remains, the

form of the worker doesn't matter. The argument is, earlier there used to be manual labour, and now there is intellectual labour (some people call it 'mental labour', but I don't like the term). Earlier you used to work on the machines now you work on the computer. But whatever you do, what matters is what you contribute. There is a value for the product that you produce; a value that is always more than what you get as wage. So that is the exploitation which we want to address.

Q. AAP with only a political propaganda of "corruption free nation" secured the top position in the capital city. Why is the Left Front with a concrete political ideology not able to democratically influence the Indian electorate?

You see that AAP won and the left couldn't win, but you cannot simply jump to assumptions and think they are correct. AAP didn't win only because of that slogan; AAP won because of various factors. AAP's candidates had themselves worked long for

"Indian Democracy is threatened with money power. This is high time for youth to take active roles in Indian Politics."

parties, there is also caste consideration, and there are also various other factors that have gone into it. What was being seen in the polarisation that the BJP took was something the people rejected. If you reject the politics of polarisation, the alternative was AAP. As far as the Left is concerned, despite our policies, politics or leaders, many appraise we are not able to win the election, because of a variety of other factors that we are unable to bring. Money power, you know. In many places our candidates move on cycles. In today's campaign of development, what does that mean? So the question of increasing money power influencing Indian politics, which I think is a very dangerous threat, is one of the reasons for the left's fall. It is anti-democratic actually. Lot of people moved into AAP from congress etc. and there is a lot of funding that came to AAP from NRIs. But anyway money is not the main reason for AAP rather it was their performance that lasts.

Q. As we can see from the current JNU, ALIGARH issues, until their identity is questioned, students won't even raise their voice or join together against any national emergencies or any national socio-political issues. I think this shows that the Indian youth is taking a neutral

political stand. As a long run politician in the Indian politics, what do you think is the proactive political stand that our youth should take?

... Every person belonging to any community in the nation must react as an Indian. That is what my position is. But at the same time we also understand there are problems wherein one section of the society is denied their ability to react as an Indian. Now think of a majority community area, it's difficult for Muslim couples to find houses on rent there. They have to go to areas where their Muslim brothers resides. This is religious ghettoization. This is what is happening where you confine people to some place or in terms of religion. It is the same with Dalits also. Why is it that in every township in India, like you have an Ambedkar Nagar…why? That's the place where the Dalits live together. And we go there and argue with them; why are you voluntarily isolating yourselves from the mainstream? They have no other option. And then they say something which is very frightening, you know both Muslims and Dalits say. "If we are attacked there, who will come to save us? Let's say I am the only one Dalit family in the cluster of twenty families, who will come to save and to be on my side? If I stay in Ambedkar Nagar everybody else will come and support me. In such a situation to expect them to react as Indian first and Muslim later, it will be difficult for them, because the psychological makeup is such.

"PATRIOTISM CAN'T BE OUR FINAL SPIRITUAL SHELTER.

I WILL NOT BUY GLASS FOR THE PRICE OF DIAMONDS

AND I WILL NEVER ALLOW PATRIOTISM TO TRIUMPH OVER **HUMANITY** AS LONG AS I LIVE.

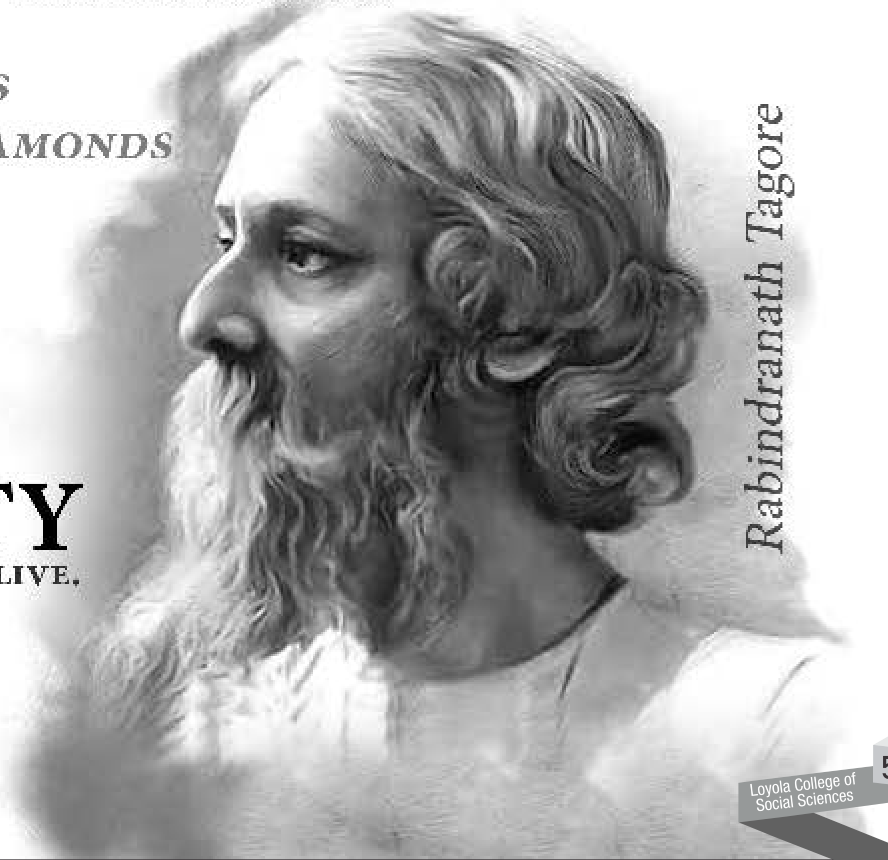

Rabindranath Tagore

അതിജീവനം

നൊമ്പരങ്ങളുടെ ചൂളയിൽ പൊരുതിനേടിയവരുടെ
കഥ മാത്രമേ എന്നും വാഴ്ത്തപ്പെടാറുള്ളൂ. പൊരുതി തോറ്റവരുടെയും പാതിവഴിയിൽ
പോരാട്ടം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടി വന്നവരുടെയും കഥ എന്തേ എഴുതപ്പെടാതെ പോകുന്നു?
പൊരുതിയവരെല്ലാം വിജയികളാണെന്ന് കാലം ഇനി എന്നാണ് അടയാളപ്പെടുത്തുക?
ജീവിതമെന്ന യുദ്ധകളത്തിൽ കൈയ്യും മെയ്യും മറന്ന് അടരാടിയവരെല്ലാം പോരാളികൾ തന്നെ;
ഇന്നും അടുത്ത നിമിഷത്തിലെ ശ്വാസത്തിനായി വിധിയുമായി മൽപ്പിടുത്തം നടത്തുന്നവർ.
അതിജീവനം ഒരു പോരാളിയുടെയോ ഒരൊറ്റ പോരാട്ടത്തിന്റയോ കഥയല്ല.
കഥകളെല്ലാം അവസാനിച്ചു എന്ന് കരുതുമ്പോഴും മുന്നിൽ തെളിയുന്ന
ചില ചിരാതുകളുടെ ഇത്തിരി വെട്ടത്തിൽ
ജീവനും ജീവിതവും തിരികെപ്പിടിക്കുന്ന അൻപിന്റെ പേരാണ്
'അതിജീവനം'

Hey Look!

Varsha K.M.
First Year MSW

Hey! Look!Yes you!
The beauty that forgot to shine..!
Tell me;
How long will you keep quiet?
How long will you punish yourself
For that pseudo accusation
While the accused roam around
And grope for another innocent?
You lie there and cry your heart out
Calling yourself a sinner
You aren't! Believe me my dear!
It wasn't your sin!
Excruciating pain those days!
Though you knew something's wrong;
You didn't know what's wrong!
Nobody warned you of the devils
Inside the four walled structure called home!
You were silenced
In the name of dignity and culture
By threats and chocolates.
The devil is just around
You stay numb coz he/she is your kith and kin
But what do you fear today?
Then you didn't know;
Now you know
So do yourself a favour;
Next time he/she gropes,
Before you cut your vein;
Slap off that devil's bloody face,
Shout out till the whole street is awake
And make that pedophile caught red handed.
You needn't fear
You are not alone
There are hundreds out there
Maybe thousands;
Silenced by chocolates and threats!
Get up from the pool of remorse
Wash yourself clean
With that sinner's blood
Forgive yourself
For the sin that was never yours.
Next time you see your successor;
Tell him/her to be strong,
Make them believe that it ain't their fault
And that they aren't alone
There are thousands out there
Maybe more;
Silenced by threats and chocolates
Let's raise our voice
And let those pedophiles know
Playing with innocence isn't fun anymore..!

കരുത്ത്

മരിയ തെരേസ് സെബാസ്റ്റ്യൻ
Second Year MSW

അക്രൊഫോബിക് ആണ് അയാൾ. ഉയരമുള്ള ഇടങ്ങളോട് ഒരുതരം ഭ്രാന്തമായ ഭയം! പലപ്പോഴും പക്ഷെ, ഉയരമുള്ള ഇടങ്ങളെ അയാൾ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടി വരാറുണ്ട്. കൂടെ നിൽക്കുന്ന ചിലർക്കൊക്കെ അറിയാം, ഇയാളുടെ അകാരണമായ ഈ ഭയത്തെ; പക്ഷെ ആ നിമിഷങ്ങളിൽ അയാൾ തരണം ചെയ്യേണ്ടി വരുന്ന യുദ്ധഭൂമിയുടെ ഭീകരത, ഉള്ളിലെ ഇടിമുഴക്കങ്ങൾ, പിടിവലികൾ... ഒന്നും തൊട്ടടുത്ത് നിൽക്കുന്നവർക്കു പോലും കാണാനാകുന്നില്ല. ചങ്കിങ്ങനെ വലിഞ്ഞുമുറുകുമ്പോഴും ശ്വാസനിശ്വാസങ്ങൾപോലും ഭാരമാകുമ്പോഴും കൂടെ സഹവസിക്കുന്നവർക്കുപോലും അതു വായിച്ചെടുക്കാൻ കഴിയാതെ പോകുന്നതിന്റെ കാരണം അയാൾക്ക് തീരെ മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

വർഷങ്ങളിലെ അനുഭവംകൊണ്ട് അയാൾക്ക് വ്യക്തമായി അറിയാം, ഈ ഭയത്തിന് കാതലൊന്നും ഇല്ല എന്ന്. താഴെയിറങ്ങിവന്ന് എല്ലാം ശാന്തമാകുമ്പോൾ അയാൾക്ക് തോന്നാറുണ്ട്, അടുത്തവട്ടം ഇതിനെ കുറേക്കൂടി ഭേദപ്പെട്ട രീതിയിൽ നേരിടാനാകുമെന്ന്. പക്ഷെ, ഓരോ തവണയും യുദ്ധകാഹളത്തിന്റെ ശബ്ദം കൂടുന്നതയാളറിയുന്നുണ്ട്. ഇതും കടന്നുപോകും എന്ന തിരിച്ചറിവ് മാത്രമാണ് അയാൾക്ക് ആശ്വാസം നൽകുന്നത്.

അരികെ നിൽക്കുന്നൊരുവന്റെ ഉറപ്പുള്ളൊരു കരം ആശ്വാസത്തിന്റെ, ധൈര്യത്തിന്റെ മരുന്നാണെന്നറിയാം. പക്ഷെ ചോദിച്ചു വാങ്ങി മടുത്തു. ചിലപ്പോഴെങ്കിലും കണ്ടറിഞ്ഞ് കരം നീട്ടുന്നവർ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ... ഒരു പക്ഷെ ഈ യുദ്ധം കുറേക്കൂടി സൗമ്യമായേനേ.

എങ്കിലും ആശ്വാസങ്ങൾക്കൊക്കെ ഒരു പരിധിയുണ്ട് എന്ന് തിരിച്ചറിവും അയാളെ കരുത്തനാക്കുന്നുണ്ട്. കരുത്തുറ്റ കരങ്ങൾക്കും കരുതലുള്ള ഹൃദയങ്ങൾക്കും ഉള്ളിലെ യുദ്ധഭൂമിയിൽ റോളില്ലല്ലോ...

ഓർമ്മ

വിനീത് ബനഡിക്ട് എൽ.
Second Year MSW

സെമിനാരി പഠനകാലത്ത് എറണാകുളത്തെ ഒരു പള്ളിയിൽ ശുശ്രൂഷകൾക്കായി പോയിട്ടുണ്ട്. അന്ന് അവിടെ ഒരു ചേട്ടൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. കല്ല്യാണം ഒന്നും കഴിച്ചിട്ടില്ല. മീൻ പിടിക്കാൻ പോകും. പിന്നെ ബാക്കി സമയം മുഴുവൻ പള്ളിയിൽ ആണ്. ഞാൻ ചെന്ന ദിവസം തന്നെ പരിചയപ്പെടാൻ വന്നു. സംസാരിക്കുമ്പോൾ തുപ്പൽ തെറിക്കും. മുന്നിലെ ഒരു പല്ല് നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ, എനിക്ക് തീരെ അങ്ങു പിടിച്ചില്ല. എല്ലാ പള്ളികളിലും കാണും ഇങ്ങനെ കുറച്ചുപേർ. സ്നേഹിച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നവർ. ഞാൻ ഒരു വർഷത്തെ സേവനം അവസാനിപ്പിച്ച് ഇറങ്ങുന്ന ദിവസം അയാൾ വന്നു. കയ്യിൽ ഒരു ചെറിയ കുറിപ്പ് ഉണ്ട്. എനിക്ക് വേണ്ടി ചൊല്ലിയ പ്രാർത്ഥനകളുടെ ചെറിയ കണക്കായിരുന്നു അതിൽ. കൂടെ പ്രാർത്ഥനയുമായി താനുണ്ട് എന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കാൻ. അതും തന്ന് അയാൾ തിരികെ നടന്നു പോയി. ഓടിപ്പോയി ആശ്ലേഷിക്കണം എന്നുണ്ടായിരുന്നു. പറ്റിയില്ല. കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം വള്ളം മുങ്ങി അന്ത്രയോസേട്ടൻ മരിച്ചു. കടങ്ങൾക്ക് പുറമേ കടങ്ങളുമായി ജീവിക്കുന്ന ഞാൻ ഇനി എന്ത് ചെയ്യും.

മുഖം മാറുന്ന ധനുഷ്കോടി

അനന്തു ബി.എൽ.
First Year MSW

പ്രിയ സുഹൃത്തേ, ഒരിക്കലെങ്കിലും ഇവിടെ ഒന്നു പോകണം, കാരണം ഈ ധനുഷ്കോടിക്ക് നിങ്ങളെ ഒരുപാട് പഠിപ്പിക്കാനുണ്ട്. ഇതൊരു പട്ടണമായിരുന്നു, മറ്റേത് പട്ടണം പോലെ...കാറ്റു വന്നു മുത്തം വയ്ക്കും മുന്നേ...

ധനുഷ്കോടി, ധനുസിന്റെ അറ്റം എന്നാണ് ധനുഷ്കോടിയുടെ അർത്ഥം. രാമസേതു പണിയാനുള്ള സ്ഥലം രാമൻ തന്റെ ധനുസ്സ്കൊണ്ട് അടയാളപ്പെടുത്തിയത്കൊണ്ടാണ് ഈ പേര് കിട്ടിയതെന്നും, ലങ്കയിൽ നിന്നും സീതയുമായി തിരിച്ചെത്തിയ ശേഷം രാവണന്റെ അനിയൻ വിഭീഷണന്റെ അഭ്യർത്ഥന പ്രകാരം ധനുസ്സിന്റെ ഒരറ്റംകൊണ്ട് രാമസേതു മുറിച്ചു കളഞ്ഞു എന്നതുമാണ് പേരിനച്ചൊല്ലി ഇവിടെ നിലനിൽക്കുന്ന രണ്ട് പുരാണകഥകൾ.

പക്ഷെ, ധനുഷ്കോടി എന്ന പേര് പലരുടെയും മനസ്സിൽ ഇടം പിടിച്ചത്, ഒരു നശിച്ച രാത്രിയുടെ ഓർമ്മയിലാണ്. രാമേശ്വരംപോലെ ഒരു കൊച്ചുപട്ടണം തന്നെ ആയിരുന്നു അതിനുംമുൻപേ ധനുഷ്കോടി. സ്കൂൾ, റെയിൽവേസ്റ്റേഷൻ, ബസ്സ്റ്റാൻഡ്, റെയിൽവേക്വാർട്ടേഴ്സ്, ബാങ്ക്, പള്ളി, അങ്ങനെ ജീവിക്കാൻ വേണ്ട എല്ലാമുള്ള ചെറുപട്ടണം. ശ്രീലങ്കയെ ഇന്ത്യ എന്ന കച്ചവട നഗരവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ഏകവഴി. ചെന്നെ എഗ്മൂറിൽ നിന്നും വരുന്ന തീവണ്ടി, നിരവധി ആൾക്കാർ ഇറങ്ങാനും കയറാനും ഉണ്ട് ധനുഷ്കോടിയിൽ.

1964 ഡിസംബർ 24, ഒരു രാത്രിയും പകലും ഈ കൊച്ചു നഗരത്തെ അമ്മാനമാടിയ ദിനം!!! നിറയെ ആൾക്കാരുമായി വന്ന ഒരു പാസഞ്ചർ തീവണ്ടിയെ അപ്രതീക്ഷിതമായി കടൽ വിഴുങ്ങിയ ദിവസം. കച്ചവടത്തിനായി വന്നവരും ധനുഷ്കോടി കാണാൻ വന്നവരും എല്ലാവരും ഓർമ്മയായി. ഇന്ന് വെറും വെള്ളമണൽ നഗരം എന്ന് വിധിയെഴുതിയ ഇവിടം ഇപ്പോൾ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ഒരു പ്രേതനഗരം തന്നെയാണ്. ചിലപ്പോൾ അടുത്ത കൊടുങ്കാറ്റിനു മുന്നേയുള്ള ശാന്തതയാവാം...

ഒന്നാലോചിച്ചാൽ വലിയ ഉത്തരം ഒളിപ്പിച്ച ചോദ്യമാണ് ധനുഷ്കോടി. ഇപ്പോൾ എല്ലാ വികസന പദ്ധതി കളിൽ നിന്നും പുറത്താക്കപ്പെട്ട നഗരം. Abandoned town എന്ന് ഗൂഗിൾ നൽകിയ നാമം. ഇപ്പോൾ ഇവിടെ കെട്ടിട മില്ല, റെയിൽ പാലങ്ങളില്ല ഓടിനടക്കുന്ന തമിഴ് കുട്ടിക ളില്ല ആകെ ഉള്ളത്, മീൻ പിടിക്കാൻ പോകുന്ന കുറച്ച് മുക്കുവർമാത്രം. എവിടെ നോക്കിയാലും മണലിൽ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന ചക്രത്തിന്റെ അടയാളങ്ങൾ, ആരൊ ക്കെയോ മുന്നേപോയിട്ടുണ്ട് എന്നതിന്റെ ഓർമ്മപ്പെടു ത്തൽ.

യാത്രയെ പ്രണയിക്കുന്നവരോട്, അല്ലെങ്കിൽ ഓരോ നിമിഷവും പുതിയ ഏത് സ്ഥലം പോകാൻ ഉണ്ട് എന്ന് അന്വേഷിക്കുന്നവരോട് ധനുഷ്കോടിയെപ്പറ്റി വിവരി ക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്ന് തോന്നുന്നു. ഒരുപാട് യാത്രാ വിവരണങ്ങളിലൂടെ ഇനിയും ഇവിടം കാണാത്തവർക്ക് അല്ലെങ്കിൽ പോകാത്തവർക്ക് അത് കാണാപ്പാഠമാ ക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കുറച്ച് വർഷങ്ങൾക്ക് മുന്നേ യാണ് ആദ്യമായി ധനുഷ്കോടിയിൽ പോകുന്നത്. മിനിബസ്സിന്റെ എൻജിന്റെ മുകളിലും, ഫോർവീൽ ജീപ്പിന്റെ ബാക്കിലെ കമ്പിയിൽ തൂങ്ങിയും മണ ലിലൂടെയും കടലിലൂടെയുമുള്ള യാത്ര. അവിടെ നിന്നും രണ്ടുകടലുകൾ സംഗമിക്കുന്ന അരിച്ചാൽ മുന എന്ന മുനമ്പിലേക്കും. ചുറ്റും കാണുന്ന വളരെ കുറച്ചു സന്ദർശകരിൽ പലരും പോയേതീരൂ എന്ന നിർബന്ധ ബുദ്ധിയാൽ മാത്രം എത്തിയവർ. ബാക്കിയെല്ലാം അവി ടുത്തെ ഗ്രാമീണർ. മീൻ മണക്കുന്ന കുട്ടകൾ, പരി സ്ഥിതി നാശം വരാത്ത കടലോരം...ഇക്കാലമത്രയും അത് അങ്ങനെതന്നെ ആയിരുന്നു, 2017 ജൂലൈ അവ സാനം വരെ. ധനുഷ്കോടിയും അരിച്ചാൽമുനയും ഇപ്പോൾ നാഷണൽഹൈവേയുടെ ഭാഗമാണ്. ചെന്നൈ ഐ. ഐ. ടി.യുടെ സഹായത്തോടെ നാഷണൽ ഹൈവേ അതോറിറ്റി മുകുന്ദരാമായാർ ഛത്രം മുതൽ അരിച്ചാൽ മുനമ്പ് വരെ ആരും കൊതിക്കുന്ന 9.5 കിലോമീറ്റർ നീളമുള്ള കണ്ണാടി പോലത്തെ റോഡ്. വേണ്ടി വന്നാൽ ഒരു വിമാനം വരെ ലാൻഡ് ചെയ്യിപ്പി ക്കാം. അതു പോലെ വളവില്ലാത്ത റൺവേ പോലെ യുള്ള റോഡ്. പഴയ ജീപ്പുടമകളും, മിനിബസ്സുടമകളു മൊഴിച്ചു അവിടുത്തെ ഗ്രാമീണർ സന്തോഷത്തിലാണ്. 1964 ഡിസംബർ 22ന് ചുഴലിക്കാറ്റെടുത്ത ആ പ്രതാപം അര നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കിപ്പുറത്ത് ഇതാ തിരിച്ചുവരാൻ പോകുന്നു. സിലോണിലേക്കുള്ള (ഇന്നത്തെ ശ്രീലങ്ക) കടലെടുത്തുപോയ ആ തീവണ്ടിപാതയുടെ സ്ഥാനത്താണ് ഇന്നത്തെ നാഷണൽ ഹൈവേ യാഥാർത്ഥ്യമായത്. ഇനി ജീവിതം മാറും, കുറേ സഞ്ചാ രികൾ വരും, കടകൾ വരും, വരുമാനം വരും...

ധനുഷ്കോടി ഇനി പഴയ ധനുഷ്കോടി അല്ല, അവൾ ഇപ്പോൾ പരിഷ്ക്കാരിയാണ്. കാറും ബൈക്കും ഒക്കെ യഥേഷ്ടം ഓടിയെത്തുന്ന ധനുഷ്കോടി. ഗോസ്റ്റ് ടൗൺ എന്ന് എന്ന് പണ്ടാരോ വിളിച്ചതൊക്കെ നഷ്ടപ്പെ ടുന്ന രീതിയിൽ വിശ്വസിക്കുകയാണ് അവൾ. ഇരുവ ശവും കച്ചവടക്കാർ കയ്യടക്കി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. രാമേ ശ്വരത്ത് വരുന്ന ബഹുഭൂരിപക്ഷം ആളുകളും ഇനി ഇവി ടേക്ക് ഒഴുകിയല്ല, പറന്നെത്തും. കന്യാകുമാരിയെ പ്പോലെ തമിഴ്നാട്ടിലെ മറ്റൊരു ടൂറിസ്റ്റ് അടയാളം ആവു കയാണിവിടം.

അന്ന് അമ്പത്തിമൂന്ന് വർഷം മുൻപ് ഒരു ഡിസംബറിൽ രാക്ഷസത്തിരമാലകൾ സംഹാരതാണ്ഡവമാടി ധനു ഷ്കോടിയെ വിഴുങ്ങിയതിന്റെ ബാക്കിപത്രമായി ഇന്ന വിടെ അവശേഷിക്കുന്നത് തകർന്ന പള്ളിയും സ്കൂളും സർക്കാർ ആശുപത്രിയും കടൽത്തീരത്തെ ശുദ്ധജലം നൽകുന്ന കിണറുമൊക്കെയാണ്. അത് കണ്ട ചിലർ ജീവിതത്തിന്റെ നിസ്സാരതയും നൈമിഷികതയും കുറി ച്ചോർത്ത് തത്വചിന്തകരായി; ചിലർക്കത് ജീപ്പിലും മിനി ബസ്സിലും ഉള്ള യാത്ര സാഹസിക സംതൃപ്തി നൽകി.

അവിടുത്തെ നാട്ടുകാർ പ്രേതഭൂമി കാണാൻ വരുന്ന വർക്ക് കാഴ്ചവസ്തുക്കളായി ലഘുഭക്ഷണങ്ങളും പവി ഴങ്ങളുമായി ഓലക്കുടിലിൽ കഴിയുന്നവരായി. അവ രിൽത്തന്നെ കുട്ടികളുമായി ധനുഷ്കോടിയുടെ പൊടിപ്പും തൊങ്ങലുകളും ചേർത്തു പറഞ്ഞു സ്വയം ''ടൂറിസ്റ്റ് ഗൈഡ്''ആയി വരുമാനം കണ്ടെത്തിയവരും.

ഇത്തരം കാഴ്ച്ചകൾ ഇനി എത്രകാലം?

ഇന്നലകളിലെ ഈ കാഴ്ച്ചകളിലേക്കുള്ള വികസന ത്തിന്റെ കറുത്ത പളപളപ്പുള്ള പരവതാനി ആകരുത് ഈ റോഡ്. കാത്തുസൂക്ഷിക്കണം ധനുഷ്കോടിയുടെ ഇന്നലെകൾ. എന്തൊക്കെയാണെങ്കിലും യാത്രകൾ നട ക്കട്ടെ. അതിനു പകരം വയ്ക്കാൻ വേറെ എന്തുണ്ട്?

ചങ്ങലക്കണ്ണികൾ ചേരുമ്പോൾ !

കെസിയാമോൾ മാത്യു
First Year MSW

എല്ലാവരും കണ്ണികൾ പൊട്ടിയ
ചങ്ങലപ്പോലായി...
കുടിലുകൾക്കുള്ളിൽ കുടുങ്ങി
വിദൂരദർശനം മാത്രം സാധ്യം.

കാഴ്ച്ചകൾ ക്യാമറകണ്ണുകളിലൂടെ
പങ്കുവയ്ക്കലും പരിഭവവും
ഏറ്റുമുട്ടലും എല്ലാം
ഒടുക്കം ഒടുക്കത്തെ നടുക്കംമാത്രം
തനിച്ചായതിന്റെ നടുക്കം

കപ്പിലെ ചായ ആറിത്തണുക്കും വരെ
കാത്തിരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ
റിസൽട്ട് വരാൻ
കണ്ട് കൊതിതീരുംമുൻപേ
വിമാനത്തിൽ നിന്നും നേരേ
ഒറ്റമുറിയിലേക്ക്...
ആശങ്കകളും അനിശ്ചിതത്വങ്ങളും
പിന്നിടുന്ന കരാളദിനങ്ങൾ...
മനുഷ്യഗന്ധം... മനുഷ്യചിരി
വളരെ വിചിത്രം

ഒടുക്കം ഒത്തുകൂടി ചിലർ
പാഠപുസ്തകങ്ങൾക്കപ്പുറം
പാഠശാലയ്ക്കിപ്പുറം
ക്ലാസ്സ്മുറികൾ ശയനകേന്ദ്രങ്ങൾ
ആശ്വാസനിലയങ്ങൾ...
ഇവിടുണ്ടേ എന്ന് ഓർമിപ്പിക്കാൻ
ഫോൺ തലയ്ക്കൽ ചില
സുഖമുള്ള അപരിചിതശബ്ദം...

കൈയ്യുറകളും മാസ്കും
ധരിച്ച നേർത്ത ചിരിയു-
മായി ചില മുഖങ്ങൾ...
''ഞാൻ പോകാം''
''ഞാൻ ചെയ്യാം'' എന്ന് സന്നദ്ധരായ
പോരാളിക്കുട്ടികൾ,
ഒരു കൂട്ടം സമൂഹജീവികൾ മുന്നിട്ടിറങ്ങി...
പിന്നീട് കോളുകൾ
നിലച്ചില്ല.
സഹായ ഹസ്തങ്ങൾ
ചുരുങ്ങിയില്ല
ഇടങ്ങൾ, മുറികൾ
തുറക്കപ്പെടാതെയിരുന്നില്ല.
ശരീരമെത്താൻ വിലക്കേർപ്പെടുത്തിയ
കൊറോണയുടെ ചങ്ങലകളെ
സുമനസ്സുകളുടെ ചടുലനടപടികൾ
സ്നേഹസ്വാന്തന വിളികൾ
അഭേദ്യം ഭേദിച്ചെത്തി...
ഇവിടെ മനുഷ്യരാശി വിജയിക്കട്ടെ.
മനുഷ്യത്വം നിലനിൽക്കട്ടെ
എന്ന പ്രാർത്ഥനയോടെ
ഇപ്പോഴും അശ്രാന്തം
ഓടുകയാണീ പിള്ളേർ.
വേർപെട്ട ചങ്ങലക്കണ്ണികളെ
വീണ്ടും വിളക്കിച്ചേർക്കാൻ...!

പുറത്തല്ല

നബിൻ കെ.എസ്.
Second Year MA Sociology

തോന്നുന്നിടത്ത് നിന്ന് തുടങ്ങുക
നിന്നിടത്ത് തന്നെ നിന്നാൽ
നീ അറിയാതെ പിന്നിലാകുന്നു.

പിന്നിലാകുന്നിടത്ത് നിന്ന്
മുന്നിലേക്ക് വരാൻ ഒന്ന് മാത്രം മതിയത്രെ
ഞാൻ പിന്നിലാണെന്ന തിരിച്ചറിവ്.

പ്രതീക്ഷ

സിനിദാസ് സി.പി.
First Year MSW

മരണം വാതിൽക്കൽ മുട്ടുമ്പോൾ
ഇടനാഴിയിലൂടെ ഓടി അടുത്ത
പ്രതീക്ഷ എന്നെ നിറകണ്ണുകളാൽ
പുണർന്നുകൊണ്ട് ചോദിക്കയായി...
വിട്ടുപോകുന്നതിനു മുൻപായി
നിന്നിലെ പ്രതീക്ഷയോട് ഒരു
കനിവ് കാട്ടിക്കൂടെ...
കൂടെ നിന്ന് നേടിയെടുത്തൂടെ... ഈ
എന്നെ ... ഇത് നിനക്ക് മാത്രമുള്ളതാണ്...
വാതിൽ തുറക്കാൻ
ആ വാക്കുകൾ അവളെ തടഞ്ഞു...
അവൾ തന്റെ പ്രതീക്ഷയുമായി
തിരികെ നടന്നു...
പുതിയ ജീവിതം പടുത്തുയർത്താൻ.....

Nightfall

A Bond Built From Blood Sweat & Oil
Each Burst Of Gasoline Was A Bliss
Wiped Those Sparkling Tears
With Those Gust Of Winds Down The Road
One Thing In Life That I Admire
Being There For Me, When I'm Done
Always Been A Nightmare
Trying To Humiliate Me, When You're Jealous
One Day You Might Kill Me
But Remember That I Will Be Smiling
Coz It's Me That Pushed You

Rahul A.
Second Year MAHRM

Am I my sex or my gender?

Dinu Mol Varkey
First Year MSW

We are living in a kind of society where we are often forced to ask ourselves this question. Is there a correct way to answer this? Is there an easy way to answer this? How long will we have to answer this? Well, the answer to this question will vary depending on whom the finger is being pointed at and who is pointing that finger. The frequency at which this question is surfaced is, to some extent, based on the fact that some of us don't realize the difference between sex and gender. This distinction is as vivid as the one existing between disciplines of natural sciences and social sciences.

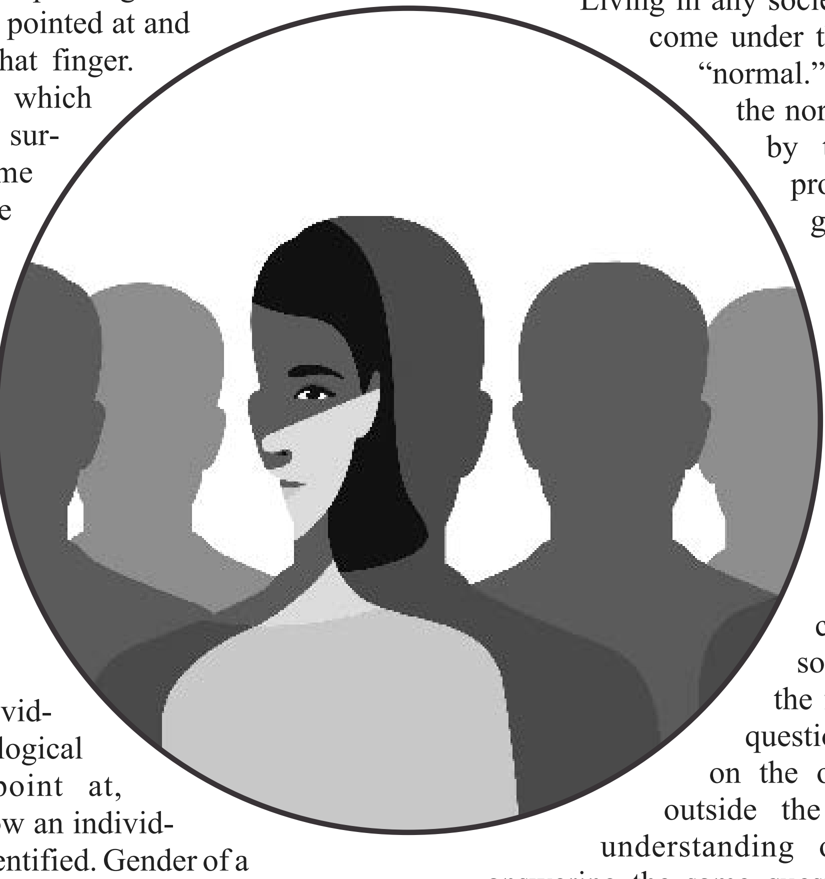

The sex of an individual is what the biological characteristics point at, while gender is how an individual wishes to be identified. Gender of a person is beyond the biological characteristics. It is intrinsic as it's based on how an individual feels from within and hence, personal in nature. The identification of the sex of an individual takes place immediately at the time of birth while identifying one's gender takes time; it's more like a process where the individual tries to find who he/she is. One cannot be understood without the other. Both gender and sex can only be relatively understood with respect to each other. The gender identity of a person is a reflection of self and also it plays a major role in determining the sexuality or sexual orientation of an individual.

Living in any society is a cakewalk if we come under the society's version of "normal." But if we fall beyond the normalized boundaries set by the society, then the problem arises. In case of gender and gender identity there exists society's version of normal, natural or accepted which in turn is time and space bound. Trying to answer the question under focus becomes easier, if a person falls under the normal category within the society at the same time the frequency at which the question is asked is less; but, on the other hand, if we fall outside the normal or accepted understanding of the society, then answering the same question becomes a relentlessly painful and a recurring task. Thus, the ease of answering the question depends on whether an individual lies within or beyond the threshold of society's version of normal.

In a society where the accepted or the normal gender identity mirrors the sex of an individual (i.e. cisgender) then answering the "who are you" ques-

tion becomes easier to any individual who resonates with the same; on the other hand, if an individual does not resonate with the same, then answering the very same question feels like a battle, which has to be fought just so his/her voice could be heard. In the context of India, that is what the transgender communities went through and are still going through. Their loud voices were finally heard when the Supreme Court passed the 2014 judgment, recognizing them as the "third gender" realizing the fundamental rights they were denied of and the discrimination faced by them over time. In the light of the same, the Transgender Protection Act, 2019 was passed in order to make sure that these voices never go unheard. This Act provisions an individual in the transgender community to get a gender identity certificate, provided the proof of the sex reassignment surgery is produced in front of the District Magistrate. In simple words an individual will not be allowed to be identified as a transgender until he/she goes through a coercive sex reassignment surgery and becomes one among the normal sexes. This reality shows that although their voices were heard, it was comprehended in a way it was acceptable to the one perceiving it.

Coming to the concern of how long the question will have to be answered, well, until "they" like what "they" hear. To an individual who clings to his own understanding of self has a tough road ahead, given the present political climate in India. The discourse India is on at present, leaves no room for disagreement let alone the liberty to define oneself and exercise it freely? The democracy in India is itself under attack as the laws are implemented surpassing the very core values of democracy itself. Thus, an individual who identifies himself/herself beyond the thinning framework of those who are running our nation will be put on stand. They will be forced to answer recurring questions repeatedly unless the correct way to answer these questions will be learned. And the correct way to answer is what "they" want to hear i.e. how one's understanding of self must mirror the popular understanding.

What does the self of an individual comprise of? The answer to this question cannot be confined or reduced to a few words. For an individual, to reach an understanding of self is a journey in itself. The end of this journey is marked with a self-identified version of self. When this journey begins and ends is completely up-to an individual. The gender identity of an individual is as important as his/her sex. The "who am I" question if asked within the framework of sex or gender then the self is more reflected in the gender of a person. This does not mean the sex of an individual does not play a part in it. The significance that gender carries comes into light when it is understood in contrast with the biological sex. But the "self "of an individual is a reality that is stretched among many dimensions, where gender is only a part of it. As per Mead, a very prominent American Sociologist, the self of an individual comprises "I" and "ME"; where ME is the social self and I is the response to ME. In other words the "I" is the response of an individual to the attitudes of others, while the "me" is the organized set of attitudes of others which an individual assumes. The concept of self as per Mead is an emerging process, where the understanding of self is reached slowly stage by stage. On the other hand, Goffman, a Canadian-American sociologist, compared every individual to an actor on stage. As an actor there are two dimensions to an individual i.e. the acting self and the rehearsing self. An individual rehearses the impression management in order to present himself/herself in front of others. In the eyes of Goffman, an individual lives out a script in order to manage and regulate the impression of others.

The definition of self is a laborious task in itself. Those people who do not wish to be confined under any label, well, to them this definition of self can never be completed. However, the answer to any question is possible if the liberty to express oneself exists along with freedom to disagree with the popular understanding. This very liberty to express and exercise self and providing a room for disagreement, must be present in our education system. But the fact of the matter is, instead of promoting free expression we are taught to join the flow of popular understanding. This can be seen very prominently in the state of Kerala in the form of moral policing. The teachers and institution heads play a major role in the same, even social science institutions are no exception. The gap that lies between what is taught and what is practiced is huge. This gap has to be eradicated, and all the educational institutions must function to regain the soul of the education itself.

പേറ്

വർഷ കെ.എം.
First Year MSW

ഉള്ളിൽ കുരുത്ത നാൾതൊട്ട്
സ്നേഹവും ആധിയും അസ്വസ്ഥതയും
കരുതലോടെ പുണർന്നും കൊതിച്ചും
പ്രാർത്ഥിച്ചും പ്രതീക്ഷിച്ചും
ഉള്ളിലെ പുതുജീവനിൽ മുഴുകി,
ചലനങ്ങളിൽ ആനന്ദിച്ചും
നിശ്ചലനിമിഷങ്ങളിൽ വിറളിപൂണ്ടും
വളർച്ചയ്ക്കായി പ്രതീക്ഷയോടെ
കാത്തിരുന്നു.
മാസം തികയാത്ത പേറും
വൈകല്യവും നിരന്തരം അലട്ടി.
അമ്മയുടെ കണ്ണോ?
അച്ഛന്റെ ചിരിയോ?
ചാപിള്ള ആവല്ലേ ദേവ്യേ!
ജീവനും ചോരയും ഊറ്റിക്കുടിച്ചുള്ള
വളർച്ചയിൽ നിർവൃതി പൂണ്ടു.
മാസം തികഞ്ഞു
പേറെടുത്തു
പേറ്റുനോവാൽ പുളഞ്ഞു
കരഞ്ഞു തളർന്നു
രണ്ടു ജീവനും വേർതിരിഞ്ഞു
അടക്കം പറച്ചിലുകൾ ഉയർന്നു
“നിന്റെ നേർപാതി”
“നല്ലത്”
“നന്നാക്കാം”
പിടിച്ചില്ല പോലും!!
എങ്കിലും എനിക്ക് നന്നേ ബോധിച്ചു!
ഓരോ എഴുത്തും ഓരു പ്രസവമത്രെ!
എഴുത്തുക്കാരുടെ പേനത്തുമ്പിലെ പ്രസവം!

അൻസു ജേക്കബ്
First Year MAHRM

പച്ച

പങ്കുവയ്ക്കാതെ പോയ
ആശ്ലേഷങ്ങൾ
ചുംബനങ്ങൾ
ഒപ്പിയെടുക്കാൻ പറ്റാതെ
പോയ കണ്ണീർ കണങ്ങൾ
ഇതിനൊക്കെ ഒരു മടങ്ങിവരവ്.
ഉരുണ്ട് നീങ്ങുന്ന
കാലചക്രത്തിനൊടുവിൽ
ഇതു രണ്ടായിരത്തിയിരുപതിലെ
വസൂരിയാകുമായിരിക്കാം.
പാതയിരുണ്ടതിലധികം
ഘോരവനങ്ങൾക്കപ്പുറം
നീണ്ടുനിവർന്ന പുള്ളിക്കുത്തിടാത്ത
മൂടുപടമിടാത്ത മാറ്റിനിർത്തരുതാത്ത
ഒരു കാലമുണ്ടാവുമത്ര
ജീവിച്ചിരിക്കുക എന്നത് തന്നെയാണ്
വലിയ കാര്യം.
അതെ, പച്ചകെടാതെ ജീവിക്കാം.

മരീന സിബി
Second Year MA Sociology

തനീമയ

സ്വന്തമെന്ന് കരുതി ഹൃദയത്തോടു ചേർത്തു നിർത്തിയവർ ജീവിതവഴിയിൽ അവരുടെ കാര്യങ്ങളിൽ മറന്നിട്ടേച്ചുപോയപ്പോൾ, മറുതലിച്ചു പറയാൻ ഒരു ഹൃദയമോ തേങ്ങി കരയുമ്പോൾ താങ്ങാൻ ഒരു തോളോ ഇല്ലെന്ന തിരിച്ചറിവ് മനസ്സിൽ ഒരു വെള്ളിടി പായിച്ചു. ആ തിരിച്ചറിവിന്റെ അഗ്നി അതിക്രൂരമായി മനസ്സിൽ പൊള്ളൽ ഏൽപ്പിച്ചപ്പോൾ അലിവ് തോന്നിയ നയനങ്ങൾ, തണുക്കാനായി കവിൾത്തടങ്ങളിലൂടെ ധാരയായി കണ്ണുനീർ ഒഴുക്കി. തല ചായിച്ച തലയണ കുതിർന്നു എന്നു ബോധ്യമായപ്പോൾ എഴുന്നേറ്റ് ജനാല മറച്ചിരുന്ന കർട്ടൻവിരി മാറ്റി പുറത്തെ കാഴ്ചകളിൽ മനസ്സ് ഏകാഗ്രമാക്കി, തെല്ല് ഒരു സമാധാനത്തിനായി. സൂര്യരശ്മികളിൽ കുളിച്ച ഒരു ഇളംകാറ്റ് ഒരു കുളിർ പടർത്തി തലോടി. മുഖത്ത് അലസമായി കിടന്ന മുടിയിഴകൾക്ക് ജീവൻ നൽകി. അവയുടെ നൃത്തത്തിൽ മനസ്സ് ആനന്ദം കണ്ടെത്താൻ തുടങ്ങിയപ്പോളാണ് ഭീമാകാരമായ ശരീരവും ഒത്ത കൈകളുമുള്ള പുളിമരത്തിൽ ദൃഷ്ടി പതിഞ്ഞത്. പുളിമരം എന്തോ മന്ത്രിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

പറമ്പിന്റെ രണ്ടു കോണിൽ നിന്നിരുന്ന പ്ലാവും കപ്പളവും കാറ്റിന്റെ ഭാഷയിൽ എന്തോ മറുപടി പറഞ്ഞു പുഞ്ചിരിച്ചു ജാലകത്തിന് അരികിൽ നിന്നിരുന്ന തെങ്ങിൻ ഓല വന്ന് കൈവിരലുകളിൽ തൊട്ടു തലോടിയപ്പോഴാണ് അവർ പറഞ്ഞത് എന്തെന്ന് മനസ്സിലായത്.

ഇവരും ജീവിതത്തിൽ എന്നോ തനിച്ചായവരാണ്, ഒറ്റപ്പെടലിന്റെ നൊമ്പരം ഏറിയവരാണ്. ആ ഒറ്റപ്പെടൽ അവർക്ക് ഒരനുഭവം നൽകി. കൂടെയായിരുന്നവരിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങിപ്പോയിരുന്ന അവരുടെ ദൃഷ്ടി, അവർ ആരും കൊതിക്കുന്ന മേഘങ്ങളിലേക്ക് ഉയർത്തി. ഭൂമിയിൽ കൂട്ടംക്കൂടി ആർത്തുല്ലസിക്കുന്ന പുൽനാമ്പുകൾക്കോ തുളസിക്കതിരുകൾക്കോ അനുഭവിക്കാൻ ഭാഗ്യം ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത 'സുഖം' അവർ അറിഞ്ഞു. കാരണം അവയൊന്നും ആകാശത്തോളം ഉയർന്നിട്ടില്ല, അവയൊന്നും മരങ്ങളായിട്ടില്ല! തലയുയർത്തി 'ഞാൻ' നോക്കി. നീലാകാശം എന്നോടെന്നായി പുഞ്ചിരി തൂകി. ചുണ്ടിൽ വിരിഞ്ഞ മന്ദഹാസം കടിച്ചമർത്താൻ ഞാൻ ശ്രമിച്ചതുമില്ല. തനിച്ചായതിന്റെ സുഖം.

Lessons *from* yonder

MARIA TERES SEBASTIAN
Second Year MSW

There is something about the sight of a leafless tree that communicates a deep sense of courage and resilience. In the midst of so much green and yellow and red, the greyish brown frame of this loner sometimes becomes a mighty statement. Against the bluish vastness of the sky beyond, the skimpy skeleton of those branches proclaim so much of beauty.

It was in O. Henry's The Last Leaf (the very first English short story that I happened to come across in childhood) that I first received a glimpse of this beauty. I remember picturising that last one painted leaf clinging on to the branch, and giving life to a lost hope. Looking back, I can recall a fascination with drawing leafless tress in my early teenage years. Falling leaves have always been a hearty scene I've lost myself in, once even taking up close to 15 minutes of my university exam.

But what really is it that draws me to that naked structure so strongly?

The nakedness itself is one striking feature; a bold statement that you have nothing to hide from anyone. Sans the protection of the foliage, you reveal to the world, all your ridges, bumps, curves, wounds… without fear of judgment or ridicule. There is an open challenge to the wind and rain to try attacking; a firm belief in own strength and beauty that doesn't seek outside approval.

Then there is the beauty of letting go. Those bare branches are testimony to a pure love that doesn't insist on the leaves to hold on and stay back. It takes so much courage to let go of those, who sprouted out of those very same branches, without complaints or regrets. If only one watches long enough, the goodbye in itself is a sight to behold. Some leave abruptly, some stay on for adieu, some are too reluctant to leave that they stay on as long as they can. But you let them all go with the same love and patience, no difference between the ones that loved less and more; making sure that each leaf has a smooth journey down along those intertwining branches.

And then, there is the potential of a lovely surprise you hold within. This ghost of a tree, seemingly dry and impotent, after the first tiny showers, put forth little green buds that cover those thirsty branches too quickly. Those companions whom you let go, to conserve the spring of life within you, left a part of them within your soul, to let you enjoy another spring!

കർക്കിടക പാച്ചിൽ

ഗ്രീഷ്മ ജോൺസൻ
Second Year MAHRM

എന്തിത്രവൈകിയെൻ ഋതുവേ ഇങ്ങെത്തിച്ചേരുവാൻ
കുതിച്ചെത്തുന്നു നിൻ മിന്നൽപ്പിണരുകൾക്കഹംഭാവമോ
നടുക്കമുണർത്തീടും ഇടിനാദമോ
കാലവർഷപെയ്ത്തിൻ അകമ്പടിയോ
നിന്നെ എതിരേൽക്കുവാൻ

എന്തിത്ര തിടുക്കം നിൻ നീർപ്പാച്ചിലിൽ
കർക്കിടക നനവേറ്റുവോ നിൻമേനിയിൽ
കലങ്ങിനിറഞ്ഞുവോ നിൻ നീരോട്ടം
പേരുചൊല്ലി വിളിപ്പൂനിന്നെ പെരിയാറെന്നോ
നിൻ ഒഴുക്കിൻതാളമോ എൻ ഓർമ്മകളെ തലോടിടും
എൻ പുതപ്പിൻ ചുരുളുകൾക്കുള്ളിൽ ഒന്നിപ്പൂനീയാം സ്മൃതി

എരിഞ്ഞുപുകഞ്ഞമരുന്നുവോ ചിമ്മിനികൾ അങ്ങിങ്ങും
അടുപ്പിൻ ചൂടിൽ തിളച്ചമർന്നിതാ
കർക്കിടകകഞ്ഞിതൻ ഒരുക്കച്ചമയങ്ങൾ
ദരിദ്രകാലമെന്നോതീടും ഏവനും
ആരോഗ്യമോ വീണ്ടെടുപ്പുമീ കാലഗതി

കർക്കിടകവാവേ നോക്കിനിൽപ്പൂ
പിതൃസ്മരണയിൽ ബലിതർപ്പണം ചെയ്കിൽ
ഭീതിപടർത്തുന്നുവോ ഇന്നിന്റെ പ്രകൃതി കേളികൾ
വന്നെത്തിനിൽക്കുന്നുവോ പ്രളയമാം അസ്ത്രം
ക്രിയതൻ ഫലം ഓർമ്മിപ്പൂയീ മഹാമാരിതൻ കോലാഹലങ്ങൾ

ജനപാലകരോ പ്രഘോഷിപ്പിൻ, മതമേ ഏന്തീടുകിൽ
ഈശ്വരനോ വസിപ്പൂനിൻ അന്തരംഗം ചൊൽകിൽ
പ്രാണനേ ചേർത്തുപ്പിടിച്ചിതാ മാനവർ ഉല്ലസിപ്പിൻ
കാത്തിരിപ്പൂചിങ്ങപ്പുലരിതൻ വെള്ളിവെളിച്ചം
സമ്പൽസമൃദ്ധിയോ വീണ്ടെടുക്കീടുകിൽ
പൊന്നോണോർമ്മയിൽ മയങ്ങീടുകിൽ...

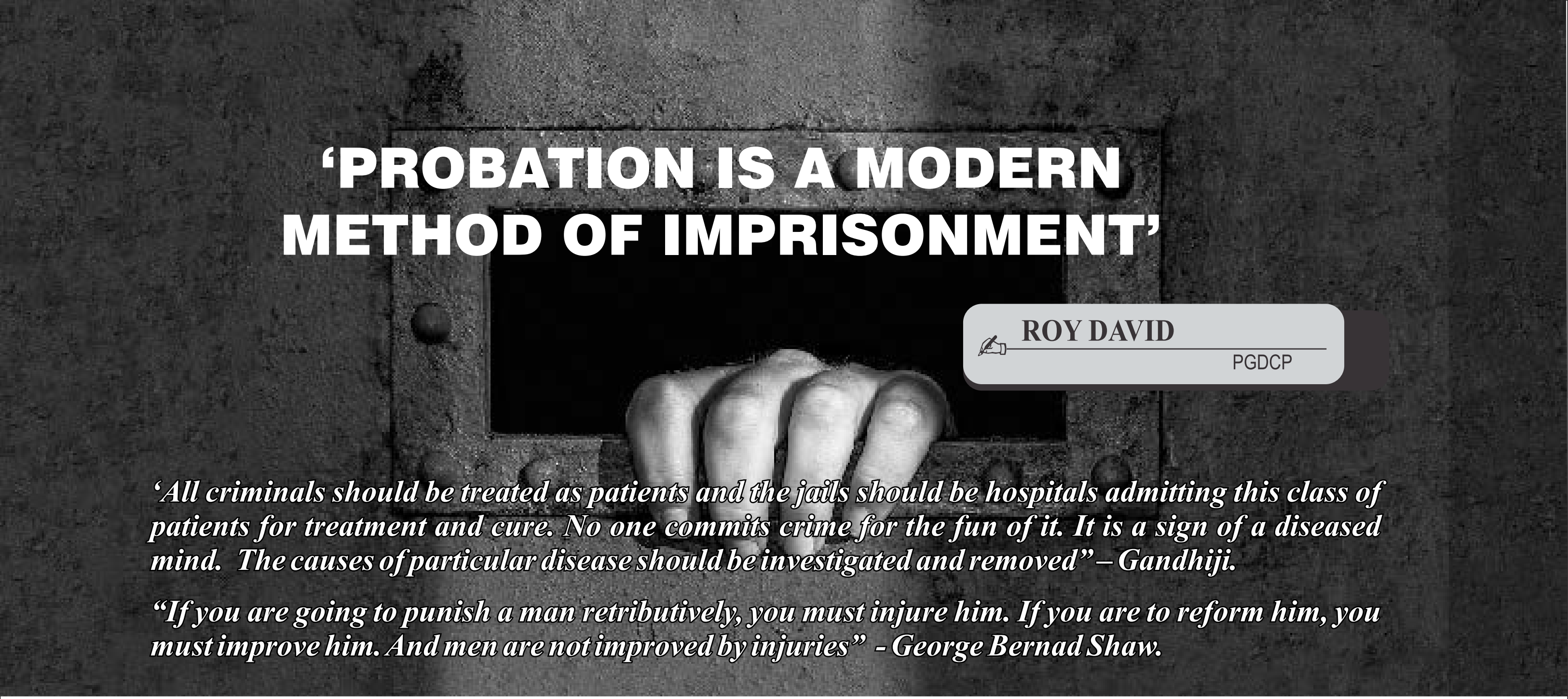

'PROBATION IS A MODERN METHOD OF IMPRISONMENT'

ROY DAVID
PGDCP

'All criminals should be treated as patients and the jails should be hospitals admitting this class of patients for treatment and cure. No one commits crime for the fun of it. It is a sign of a diseased mind. The causes of particular disease should be investigated and removed" – Gandhiji.

"If you are going to punish a man retributively, you must injure him. If you are to reform him, you must improve him. And men are not improved by injuries" - George Bernad Shaw.

Correctional settings are one of the major areas of professional social work to ensure professional assistance to correct behaviour of individuals. We have both institutional and non institutional based treatment methods. Jail/Prison is an institutional based correctional centre; probation is a non institutional correctional method. The word probation is derived from the Latin word 'Probare' or 'Probatum' which means ''the Act of Proving / Testing.''

Probation is an alternative to imprisonment which allows a convicted defendant to go free with a suspended sentence for a specified duration on executing a bond with or without sureties for maintaining good behaviour and keeping peace. In other words probation is a temporary cessation of sentence to allow the convicted prisoners to live with his/her family and make them a good human being by awarding supervision and proper intervention of the Probation officer. Except for serious offences like Rape, Murder, UAP/Anti-Social Activities, Narcotic Drugs & Psychotropic Substance Act, Imprisonment for Life, Imprisonment for Death etc, all other cases have to be considered for probation. While considering cases for probation, the court will verify the situation, reason and intention of the crime, and the character and antecedents of the offender.

The ultimate aim of probation is to ensure re-socialisation, reintegration and reformation of the offenders. Correctional centres are providing institution based treatment to the offenders and the convicted prisoners. Routine is the key tool to ensure the reformation of the convicted prisoners. But in the Probation System the reformation takes place in the society, by the supervision and active intervention of probation officers.

Probation is a universally accepted, effectively tried, widely practiced non-institutional method used by Judiciary at their discretion to treat and rehabilitate a variety of offenders, especially young offenders, without sending them to prison. Probation has been considered an integral part of the contemporary punishment system since 1841 (U.S.A). The first probation law was passed in Massachusetts in1878. In India probation was legalized in 1898 by introducing it in Cr. PC (S.562) which was subsequently modified in 1923. In 1930 GoI introduced an all India Probation Bill and circulated it to all Provincial Governments. In 1936 Madras State passed the first Madras Probation of offenders Act 1936. In 1952 Dr. W.C. Reckless recommended probation as the most satisfying and economical alternative to imprisonment. The Probation of Offenders Act, 1958 was enacted at the insistence of All India Jail Manual Committee (1957). The entire Probation system is working in India based on the Probation of Offenders Act 1958 which was enacted by Parliament in the ninth year of the Republic of India. It came to effect on 16th May 1958.

Probation has been found advantageous in many ways; it helps in preventing congestions in prisons, stalling the mixing up of hardened criminals and young, petty and first time offenders, providing opportunity for reform to all kinds of offenders, getting immediate contribution to the total national income from the offender through his purposeful work in socially approved pursuits suited to his age, preventing further offences from happening and most importantly from a social work perspective, to avoid the social stigma attached to conviction, avoiding disqualification for education and employment.

Recent studies show that among Indian State, Kerala is giving more importance to the probation system by the implementation of NERVAZHI project which modernised and strengthened the entire probation system. At present more than 200 offenders are under the supervision of probation officers in the state. The mission of the NERVAZHI Project is to reduce recidivism and build crime free society; the financially backward probationers who have successfully completed their supervision period will get financial aid for self-employment. This is more relevant as considering the fact that youngsters constitute a large percentage of inmates in all prisons within the state.

ഹോസ്റ്റൽ ഓർമ്മകൾ

അന്ന ജോർജ്ജ്
Second Year MSW

ലൊയോള കോളേജിനോടൊപ്പം കേട്ടുതുടങ്ങിയതാണ് അവിടുത്തെ ലേഡീസ് ഹോസ്റ്റലിനെക്കുറിച്ചും. സാധാരണ കെട്ടിടങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി ലാറി ബേക്കർ ഉണ്ടാക്കിയ ആ നിർമ്മിതി എന്നിൽ ഒരുപാട് കൗതുകം ഉണർത്തിയിട്ടുണ്ട്. വീട്ടിൽ നിന്നും ഇതുവരെ മാറിനിൽക്കാത്ത എന്നെ, ഹോസ്റ്റൽ ജീവിതത്തിലെ രസകരമായ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുതന്ന് തയ്യാറെടുപ്പിച്ചത് പ്രിയപ്പെട്ട സൗമ്യമിസ്സും രമ്യചേച്ചിയുമാണ്.

അഡ്മിഷൻ എടുത്തതിനുശേഷം അപ്പയും അമ്മയും പോയിക്കഴഞ്ഞ് എനിക്കുകിട്ടിയ ഹോസ്റ്റൽ മുറിയിൽ കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ വന്നത് റൂംമേറ്റ് ആയിരുന്ന തെരേസ് മിസ്സ് ആയിരുന്നു. അന്നുതുടങ്ങിയതാണ് ഹോസ്റ്റലിലെ മറക്കാനാവാത്ത അനുഭവങ്ങൾ. ഒത്തിരി ആഗ്രഹിച്ചും കഷ്ടപ്പെട്ടും ലൊയോളയിൽ അഡ്മിഷൻ കിട്ടിയിട്ടും കോളേജുമായി പൊരുത്തപ്പെടാൻ ഞാൻ കുറേ സമയം എടുത്തു. ഹോസ്റ്റലിലെ രാത്രി സംസാരങ്ങൾ അതിന് എന്നെ വലിയ രീതിയിൽ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട് .

ഏത് കാര്യത്തിനും ഓടിച്ചെല്ലാവുന്ന ചേച്ചിമാർ. കൂടെ നിൽക്കുന്ന കൂട്ടുകാർ, വൈകി എത്തിയ അനിയത്തിമാർ... അങ്ങനെ, മറ്റൊരു ബന്ധുവലയം തീർക്കാൻ ഹോസ്റ്റൽ എന്നെ സഹായിച്ചു. രാത്രി വൈകിയുള്ള സംസാരവും ജന്മദിനാഘോഷങ്ങളും വേനൽകാലത്ത് സെന്റ് ജോസഫ് സ്ക്വയറിൽ എല്ലാവരും കൂട്ടുവന്ന് കിടക്കുന്നതും മറ്റും മനസ്സിൽ ചിരി ഉണർത്തുന്ന ഓർമ്മകളാണ്. എന്തിനും ഏതിനും പ്രിയ ലീമാമ്മയും റോസി സിസ്റ്ററും സാബു അച്ചനും ഞങ്ങൾക്ക് ഒപ്പമുണ്ടായിരുന്നു.

കോവിഡ് മഹാമാരിമൂലം വല്ലാത്തൊരു യാത്രപറച്ചിലാണ് ഞങ്ങളുടെ ബാച്ചിന് നേരിടേണ്ടി വന്നത്. ഹോസ്റ്റലിൽ താമസിച്ച് കൊതിതീർന്നിട്ടില്ലായിരുന്നു. എന്നാലും ഈ ദുരിതകാലം നമ്മൾ ഒരുമിച്ച് നേരിടുമെന്നും വീണ്ടുമൊരു ഒത്തുകൂടൽ ലൊയോളയിൽ ഉണ്ടാകുമെന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനായിട്ടുള്ള കാത്തിരിപ്പിലാണ് ഞങ്ങൾ.

ഓർമ്മകൾക്കെന്തു സുഗന്ധം...

റ്റിസൺ തോമസ്
Second Year MSW

മരച്ചില്ലകളിൽ നിന്നു പച്ച ഇലകൾ പൊഴിയുന്നത് പലപ്പോഴും അതിന്റെ ആഗ്രഹം കൊണ്ടു മാത്രമായിരിക്കില്ല. അതിൽ പലതും കൊഴിയാൻ നിർബന്ധിതരാവുന്നു. ഹോസ്റ്റൽ ജീവിതവും ഇതുപോലെ തന്നെയാണ്.വൃക്ഷത്തിലെ നിരവധി ശാഖകൾ പോലെ വ്യത്യസ്തതകളോടു കൂടിയ ആളുകൾ ഒരു കൂടാരത്തിനുള്ളിൽ വസിക്കുന്നയിടം. സൗഹൃദത്തിന്റെ പച്ചപ്പിനെ ആസ്വദിച്ചു തുടങ്ങുമ്പോൾ തന്നെ കൊഴിയാൻ നിർബന്ധിതരാകുന്ന കുറെ ജീവിതങ്ങൾ.എല്ലാ ഹോസ്റ്റൽ ചുമരുകൾക്കും പറയാനുണ്ടാകും ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരുപാടു കഥകൾ.

ലെയോള മെൻസ് ഹോസ്റ്റലിലെ ജീവിതവും ഇതിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമല്ലായിരുന്നു. തളിരണിഞ്ഞു നിന്നിരുന്ന ഒന്നര വർഷക്കാലത്തെ ജീവിതം പച്ചപ്പിന്റെ പൂർണ്ണതയിലെത്തിക്കുവാൻ കൊറോണ അനുവദിച്ചില്ലെങ്കിലും ഹൃദയത്തിന്റെ ചില്ലുകൂട്ടിലിട്ടു വെയ്ക്കുവാൻ മാത്രം അനുഭവങ്ങൾ ഈ ഹ്രസ്വകാലത്തിനുള്ളിൽ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. അനേകം ദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരുപാടു സ്വപ്നങ്ങളുമായി ലയോളയുടെ മണ്ണിൽ കാലുകുത്തിയവരിൽ ചിലർ ഒരേ ആകാശത്തിനു കീഴിൽ അന്തിയുറങ്ങിയപ്പോൾ ഒരേ മനസ്സിലേയ്ക്കുള്ള ചുവടുവെയ്പ്പുകൂടിയായി അതു മാറി.ഇണക്കവും പിണക്കവും ഫീൽഡു വർക്കുകളുടെ പെരുമഴയും പഠനവുമൊക്കെയായി കഴിഞ്ഞ നാളുകൾ.ഈ ചെറിയ ജീവിതത്തിലെ പ്രിയപ്പെട്ട ഇടമായി മാറാൻ ഈ ഹോസ്റ്റലിനു സാധിച്ചതിനു കാരണങ്ങൾ നിരവധിയാണ്.

ഒറ്റക്കൊരു റൂമിൽ ഏകാന്തതയുടെ ദ്വീപിലെ രാജാവായി വാഴുമ്പോഴും ഒറ്റപ്പെടലിന്റെ തുരുത്തിൽ അകപ്പെടാതിരിക്കാൻ സുഹൃത്തുക്കൾ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. സായാഹ്നങ്ങളിൽ അസ്തമയ സൂര്യനോടൊപ്പം സ്റ്റോൺ ബെഞ്ചിലിരുന്നുള്ള കുശലം പറച്ചിലും ഗോസിപ്പുകളും എന്നും ഓർമ്മകളിൽ വിടർന്നു നില്ക്കും. സിക്സ് പാക് മോഹത്തോടെയുള്ള ജിമ്മിൽ പോകലും പൊടി പാറുന്ന ക്രിക്കറ്റ് മത്സരങ്ങളും വോളിബോളും ബാഡ്മിന്റെനുമെല്ലാം അവിടുത്തെ ജീവിതത്തിന്റെ ആസ്വാദ്യത വർദ്ധിപ്പിച്ചു. വളരെ ഗൗരവമുള്ള പഠനത്തിനു സമയക്രമം തയ്യാറാക്കി ഒത്തുചേർന്ന് ഒടുവിൽ രാഷ്ട്രീയവും കായികവും സിനിമയുമൊക്കെ ചർച്ച ചെയ്ത് നല്ല കടുപ്പത്തിൽ കടുംകാപ്പിയും കുടിച്ച് പിരിഞ്ഞ രാത്രികൾ നിരവധി. പഠനവും ഫീൽഡുവർക്കുകളുമൊന്നും നടന്നില്ലെങ്കിലും സ്ഥിരം ബാഡ്മിന്റെൻ പഥ്യമുള്ള കൂട്ടുകാരുടെ ആത്മാർത്ഥതയും വൈകി എഴുന്നേറ്റ് കൃത്യസമയം കോളേജിൽ എത്താൻ പെടുന്ന പെടാപാടുകളും പോകാതിരിക്കാനുള്ള കള്ളപ്പനികളും കളിയാക്കലുമെല്ലാം ചിരിയുണർത്തുന്ന സ്മരണകളായി അവശേഷിക്കും. പ്രകൃതിസൗന്ദര്യവും ശാന്തതയും ആവശ്യത്തിൽ കൂടുതൽ ഫ്രീഡവുമുള്ള ഞങ്ങളുടെ ഹോസ്റ്റലിലെ ജീവിതം അസൂയയോടെ നോക്കിയിരുന്ന ലേഡീസ് ഹോസ്റ്റലിലെ സുഹൃത്തുക്കളും അവരുടെ മുന്നിൽ അല്പം അഹങ്കാരത്തോടെ നർമ്മമധുരമായി ഇടപെട്ടിരുന്ന സാഹചര്യവുമൊക്കെ മറക്കാനാവില്ല. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് തീയേറ്ററിൽ പോയുള്ള സിനിമാകാണലും തട്ടുകടയിലെ ഭക്ഷണം കഴിക്കലും രാത്രി 11 നു ഗേറ്റ് അടയ്ക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ക്യാംപസ്സിൽ കയറാനുള്ള ഓട്ടവുമെല്ലാം മറ്റൊരോർമ്മ. മഴ നനഞ്ഞുള്ള കളികളും വരിക്ക ചക്കയുടെ മധുരം നുണയലും സാബു അച്ചന്റെയും സജി അച്ചന്റെയും നേതൃത്ത്വത്തിലുള്ള ഹോസ്റ്റൽ മീറ്റിങ്ങുകളിലെ ആഘോഷവും കാന്റീനിൽ നിന്നുള്ള ഭക്ഷണം കഴിക്കലുമെല്ലാം കൂടുതൽ മിഴിവേകി.

പുതിയ അറിവുകളും അനുഭൂതികളും സ്വപ്നങ്ങളുമായി ഞങ്ങൾ പടിയിറങ്ങുമ്പോൾ ഇണക്കത്തിന്റെയും പിണക്കത്തിന്റെയും സൗഹൃദത്തിന്റെയും സ്വകാര്യതകളുടെയും സ്പന്ദനങ്ങൾ ഇപ്പോഴും ഹോസ്റ്റലിലെ ഭിത്തികളിൽ മുഴങ്ങിക്കേൾക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിയാം. മറ്റൊരു വസന്തത്തിനായ് തളിരൊരുങ്ങിയെങ്കിലും അവയുടെ പൂക്കളിലെ ഇതളുകളിൽ ഒരംശമായ് എന്നും ഞങ്ങളുണ്ടാവും.

Hands that refuse to stay still...

Ashwini Prasad
II MSW

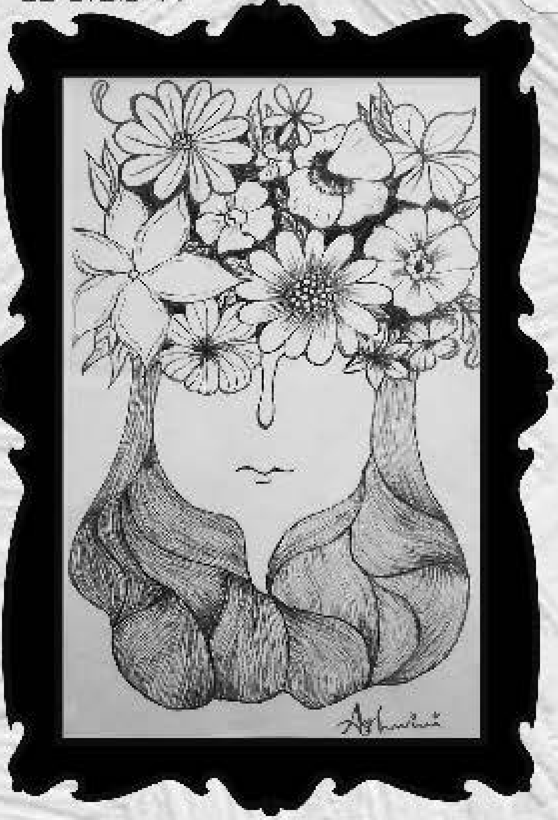

Anjali P S
I Sociology

Anandhu K Baiju
II MSW

Raysmol K R
I MAHRM

Adarsh Raj K F
I Sociology

Raysmol K R
I MAHRM

Anandhu K Baiju
I MAHRM

Ashwini Prasad
II MSW

The hands that guide us...

TEACHING & NON-TEACHING STAFF
2019-2020

What caught the eye, the lens captured...

Aparna A M

Resmi J Nair

Anugraha Aneesh

Teena O Mathew

Kesiyamol Mathew

Amrutha V. S.

Anugraha Aneesh

When brush met paint and they made merry...

Ashwini Prasad

Anju Cerin Mathew

Rameez M Sydeeq

Rameez M Sydeeq

Anju Cerin Mathew

Niranjana Mohan

Ashwini Prasad

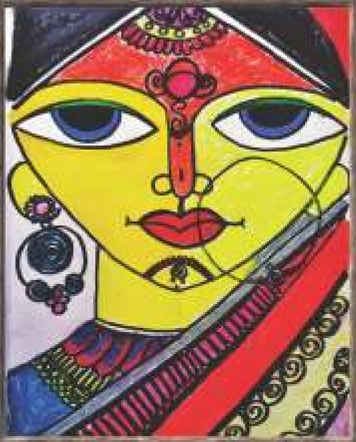

Amrutha V S

Department of Sociology

2019 - 21

2019 - 21

2018 - 20

2018 - 20

Department of Social Work

2019 - 21

2019 - 21

2018 - 20

2018 - 20

Department of Personnel Management

Department of Counselling Psychology

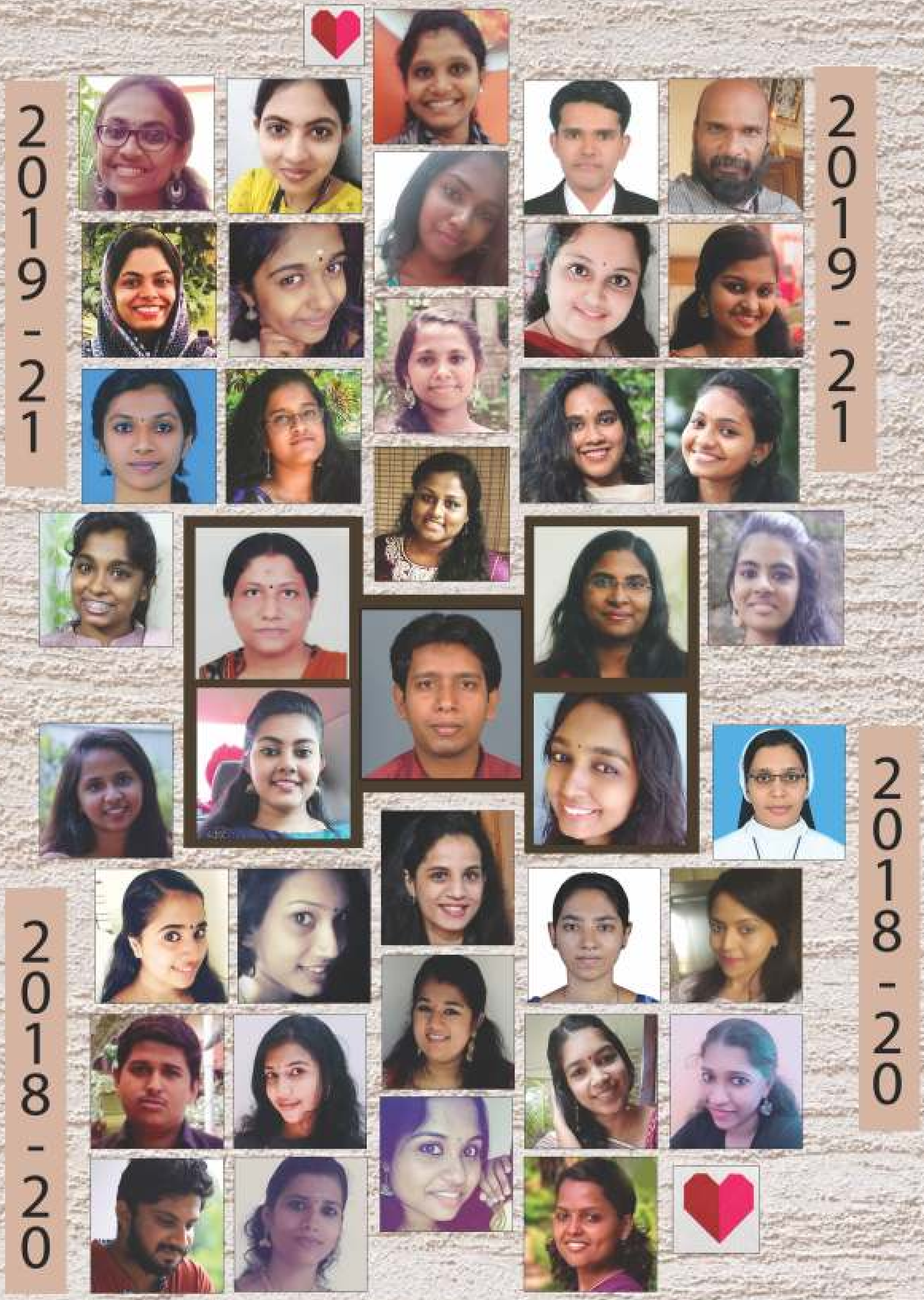

നന്ദി...

സ്റ്റോൺ ബെഞ്ചിന്റെയും ഓപ്പൺ സ്റ്റേജിന്റെയും
വിശാലതയിൽനിന്ന് മൊബൈൽ സ്ക്രീനിന്റെ ആറിഞ്ച്
വീതിയിലേയ്ക്ക് മാഗസിൻ ചർച്ചകൾ ചുരുങ്ങിത്തുടങ്ങിയ
നാളുകളിൽ Loyola Magazine 2020 ഒരു സ്വപ്നം മാത്രമായി
അവശേഷിക്കുമോ എന്ന് ഏറെ ആശങ്കപ്പെട്ടിരുന്നു.
അവിടെനിന്ന് 'Hakuna-matata'യിലേക്കുള്ള ദൂരവും
ജീവനത്തിൽനിന്ന് അതിജീവനത്തിലേക്കുള്ള പ്രയാണം തന്നെ ആയിരുന്നു; കരുത്തായത്,
കൈയ്യെത്താദൂരത്തിരുന്നും ചേർത്തു പിടിച്ച ചില നന്മനിറഞ്ഞ ഹൃദയങ്ങളാണ്.

ഇടയ്ക്ക് ഒരു ഫോൺ കോൾ: 'എന്തായി കാര്യങ്ങൾ? നമുക്കു മാഗസിൻ ഇറക്കണം.
ഒന്നിച്ചു നിന്നാൽ സാധിക്കും'; എല്ലാറ്റിനും പൂർണ്ണ പിന്തുണയുമായി കൂടെ നിന്ന
സുനിൽ സാർ, സജി അച്ചൻ.
'എന്തോ ചെയ്യും ഇനി?' മൊത്തം ബ്ലാങ്ക് ആയി നിന്ന സമയങ്ങളിൽ ഒരൊറ്റ
ഡയലോഗ്: "ഹാ! വിട് കൊച്ചേ. ഞങ്ങളില്ലേ, നമുക്കു സെറ്റ് ആക്കാന്നേ"
മരിയ ചേച്ചി, വിനീത് അച്ചാച്ചൻ. ഇവരില്ലാരുന്നേൽ...!!
പാതിരാ വരെ സ്റ്റോൺ ബെഞ്ചിലിരുന്ന് സഹിച്ച കൊതുകു കടികൾ,
ശ്രീകാര്യത്തെ കടകളിൽ പരസ്യത്തിനായുള്ള നീണ്ട അലച്ചിൽ..
എല്ലാത്തിലും കൂടെ വന്ന നൻപൻ ആദിൽ!
പാതിരാത്രിയാണേലും എന്താവശ്യപ്പെട്ടാലും 'ടപ്പേ, ടപ്പേ'ന്ന് സെറ്റാക്കിതന്ന്
കൂടെനിന്ന ടീംസ്- നിത്യ, ശിൽപ, പ്രജിത, നേഹ, ഗ്രേസ്, ദിവ്യ.
വെറുതെ മതിലും ചാരിനിന്ന എന്റെ കൈയ്യിൽ ഒരു പേപ്പർ തന്നിട്ട്
'ദാ, ഇവിടൊരു ഒപ്പിട്ടേരേ' എന്ന ഒരു ഡയലോഗിൽ ഞാൻ പോലും അറിയാതെ എന്നെ
എഡിറ്ററാക്കിയ യൂണിയൻ ചെയർമാൻ, അന്നു തൊട്ട് ഇന്നുവരെ സപ്പോർട്ട് തന്ന
എന്റെ യൂണിയൻ അംഗങ്ങൾക്കും ഏൻജലോ സാറിനും.
'Hakuna-matata'യ്ക്ക് അക്ഷരങ്ങളിലൂടെയും ചിത്രങ്ങളിലൂടെയും വരയിലൂടെയും
ജീവനും വെളിച്ചവും കൊടുത്ത എന്റെ ലെയോള കൂട്ടുകാർക്ക്,
കോളേജ് മാനേജ്മെന്റ്, പരസ്യദാതാക്കൾ, യുവദീപ്തി പ്രസ്സ്...

ഈ മനുഷ്യരിലോരോരുത്തരിലൂടെയും ഞാൻ കാണാതെ കണ്ട,
അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ മാറാ സ്നേഹത്തിന്..

'Hakuna-matata'യെ ഇത്ര സുന്ദരിയാക്കിയതിന്,
ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാക്കിയതിന്,
എല്ലാറ്റിനോടും എല്ലാവരോടും വാക്കുകൾക്കപ്പുറം
എന്നും കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം,
സ്റ്റുഡന്റ് എഡിറ്റർ

RAGAM
CONVENTION CENTRE

NH 66, Vetturoad, Kazhakuttam, Thiruvananthapuram, Kerala-695582
Phone(Office): 04712412361, 9446242361 Phone(MD): 9846084036, 9562762391
Email: ragamrasheed@gmail.com I Website:www.ragamconventioncentre.com

RAGAM AUDITORIUM IS RENOVATED AND TRANSFORMED INTO
RAGAM CONVENTION CENTRE WITH WORLD CLASS FACILITIES AND ELEGANT STYLE

IDEAL FOR MARRIAGE CEREMONIES & OTHER EVENTS

FEATURES

- Well lighted, CENTRALLY Air-Conditioned and Column Free Hall with a holding Capacity of 2000 delegates
- Air conditioned Banquet hall with a capacity of 600 delegates
- Balcony around three sides of the central hall
- Well-arranged parking for two wheelers, cars, buses
- State of the art audio visual system with Dolby system
- Breakout rooms
- Spacious Lounge area
- Two Green rooms
- Spacious stairs and ramp
- Modern Kitchen facilities
- Hygienic and modern wash rooms

A world class facility equipping students with modern technologies such as VR, AR, AI, ML and Game Making.

POWERED BY USTGlobal

Loyola Digital Lab

TRANS FORM YOUR IDEAS

ADVANCED TECHNOLOGICAL MODULES

WORLD CLASS INFRASTRUCTURE

FULLY TRAINED FACULTY

UST Global®